

2024

EXPOSICIONS

Arxiu Històric d'Exposicions del Centre Cívic Pere Pruna

CATÀLEG ANUAL

En aquest catàleg trobaràs un recull de les exposicions i els artistes que han passat per les nostres sales durant el cicle expositiu 2024.

*

El Centre Cívic Pere Pruna és un espai compromès amb el foment i la difusió de l'art contemporani. El nostre objectiu és apropar-lo a la ciutadania i facilitar l'accés de la població del districte a diverses formes de creació artística. Oferim als i les artistes un espai en el qual s'aculli i es difongui la seva obra, posant-la en contacte amb nous públics i afavorint l'intercanvi de coneixement. D'aquesta manera es generen nous entorns de relació entre artistes, entre artistes i agents culturals, i entre artistes i públics.

El nostre centre s'interessa per artistes i exposicions innovadores, que tinguin un interès en la mediació artística i que estiguin vinculades al o siguin enriquidores del context local on es situen. Ens caracteritzem per l'acompanyament en curadoria, museografia i mediació que podem brindar a les exposicions que passen per les nostres sales.

En el cicle expositiu 2024, hem acollit un total de deu exposicions. Quatre d'elles han estat escollides en la "Convocatòria d'Exposicions 2024" del Centre Cívic Pere Pruna, dues d'elles formen part del programa d'exposicions itinerants "Temporals" de l'ICUB i tres d'elles han estat organitzades amb entitats del territori: l'Escola Llotja i ESDAPC, el TRAÇ Centre d'Art i els Casals de Gent Gran del Districte.

A l'any 2024 han exposat al Centre Cívic Pere Pruna un total de 86 artistes i curadors, i han visitat les nostres exposicions un total de 1663 persones.

*

Í N D E X

PRIMER TRIMESTRE

(gener-març)

BLAU CEL
Núria Cintero
pàg. 6

HORIZONS
Màrius sala
pàg. 18

VINADER: UN VIATGE INTERPLANETARI

Daniel Cao
pàg. 30

SEGON TRIMESTRE

(abril-juny)

TEIXIT I SIMFONIA: EXPLORANT MADAMA BUTTERFLY

Alumnes de l'ESDAPC i de l'Escola Llotja
pàg. 42

EL TEATRE DE LES PLANTES
Ana López Serrano i Monica Kopatschek
pàg. 54

TERCER TRIMESTRE

(juny-juliol)

LES COSTURES DE LA CIUTAT

Gerard Palomeras
pàg. 68

QUART TRIMESTRE

(setembre-desembre)

EL CEL LES ESTRELLES

HAMACA
pàg. 80

ARRUGAR, ESTRIPAR, TRITURAR

Rosalina Sicart
pàg. 98

PINZELADES D'ART

24ª Exposició de la gent gran del districte
pàg. 112

PRIMER TRIMESTRE
(gener-març)

BLAU CEL

Núria Cintero

de l'11 de gener al 3 de febrer

Arts visuals i instal·lació

Seleccionada a la 'Convocatòria d'Exposicions 2024'

"*Blau Cel*" és una exposició de l'artista multidisciplinària Núria Cintero, qui a través de diferents formats com el dibuix, el tèxtil o el gravat, dirigeix la nostra mirada cap a escenes quotidianes i objectes del dia a dia, convidant-nos a repensar el valor estètic d'aquests i reivindicant la simplicitat i la banalitat de les coses.

A mesura que transitem les diverses sales podem observar representacions d'espais i objectes artificials, dissenyats i produïts per l'ésser humà en la contemporaneïtat, com per exemple gots, parcs aquàtics, cotxes o castells inflables, alhora que formes i estructures orgàniques, com flors, troncs o animals. Molts d'aquests es representen descontextualitzats, aïllats, sense fons, ubicant-los en una temporalitat plana que no té un abans ni un després. Cintero, a través d'un estil minimalista i naïf, ens connecta amb una realitat alternativa subtilment fantasiosa.

Ahora, treballa de manera situada, desdibuixant els límits del que és considerat

art o espai expositiu. L'artista infiltra dins de "*Blau Cel*" objectes del mateix Centre Cívic i, d'altra banda, amaga algunes de les seves obres a llocs inusuals de l'edifici. D'aquesta manera considera l'arquitectura del centre un element més amb el que treballar, posant-la en relació amb les seves obres.

Aquesta exposició proposa al visitant que interactui des d'un terreny de joc i ens planteja preguntes com:

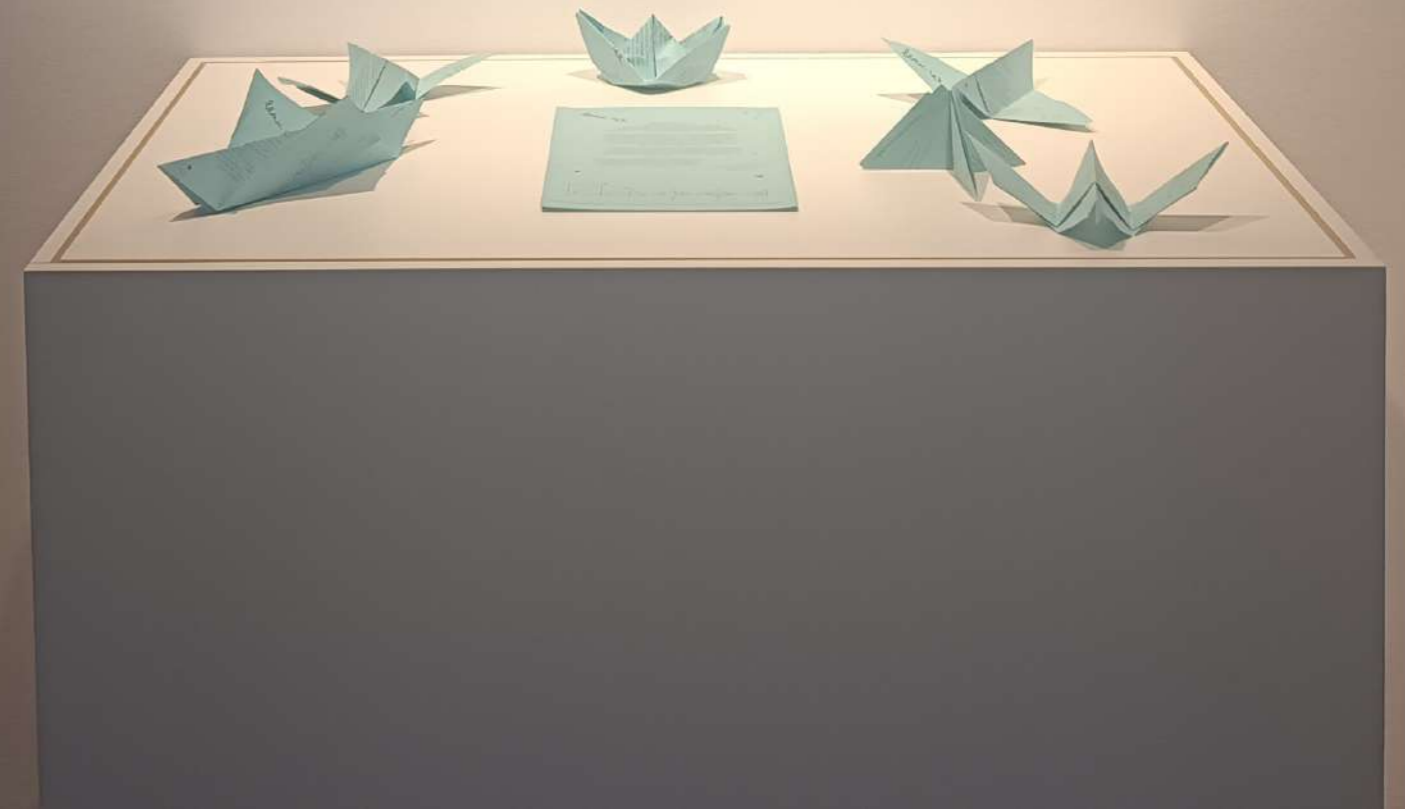
"Què és bell?"

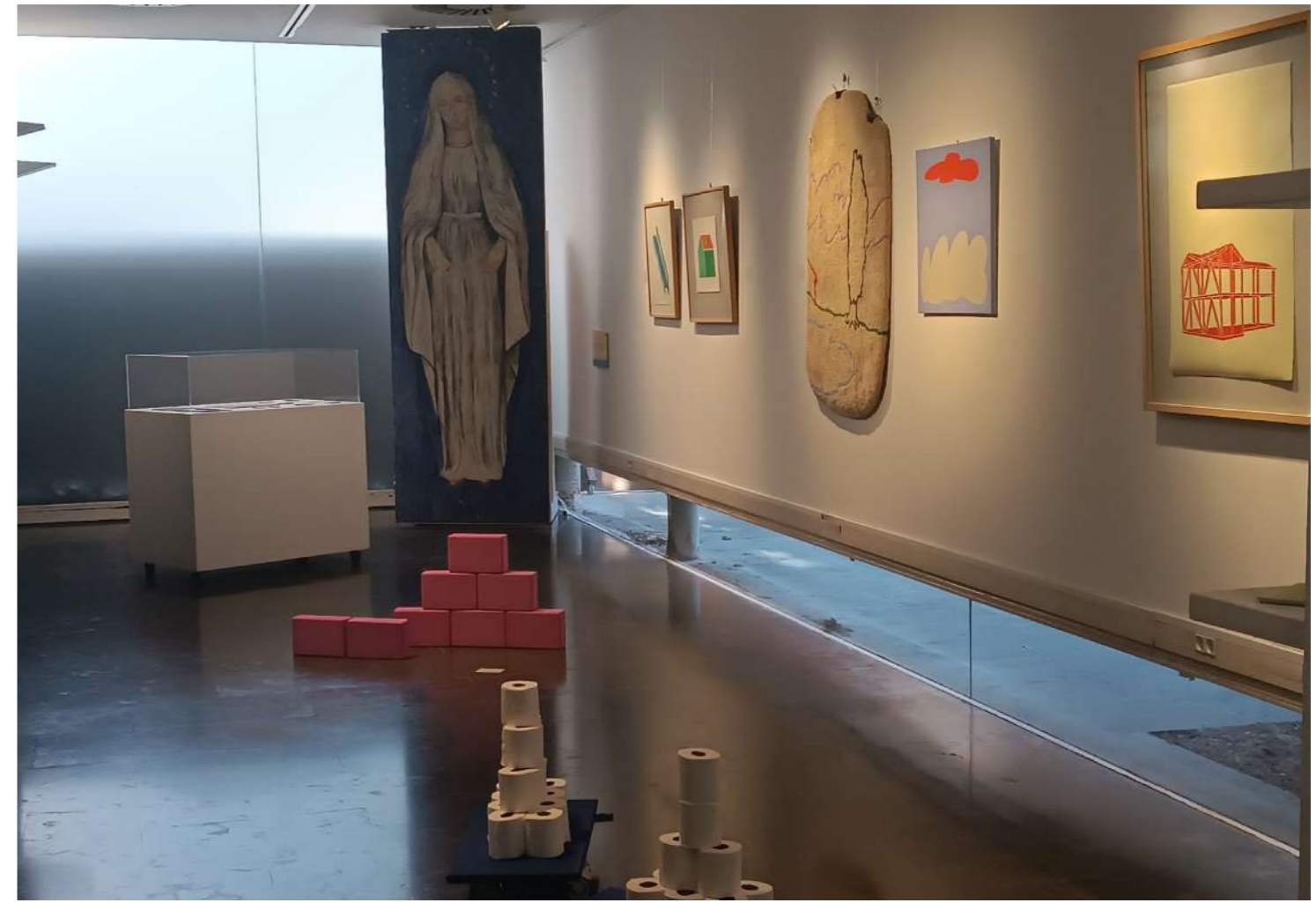
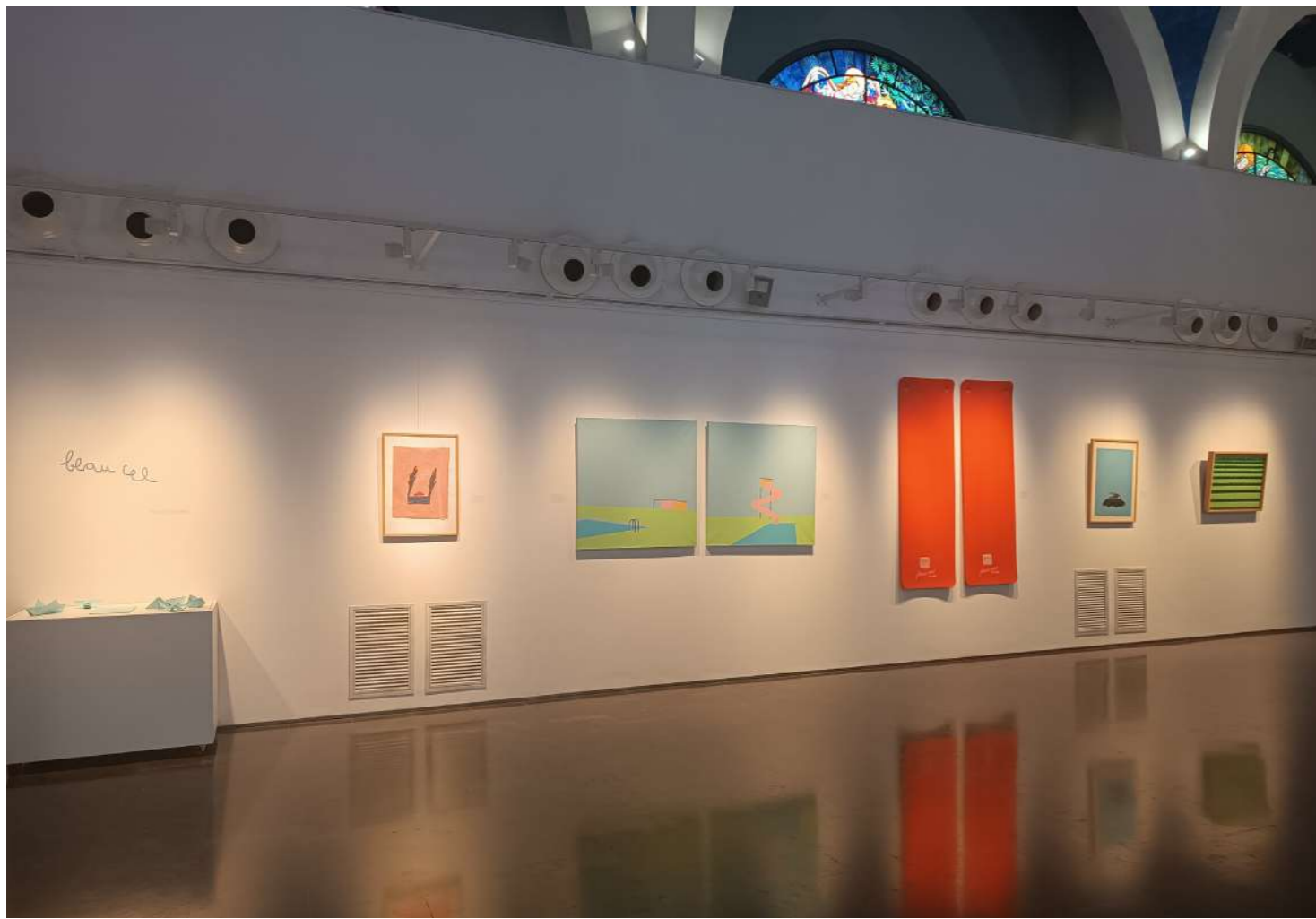
"Per què els objectes que ens acompanyen al nostre dia a dia no poden ser considerats art?"

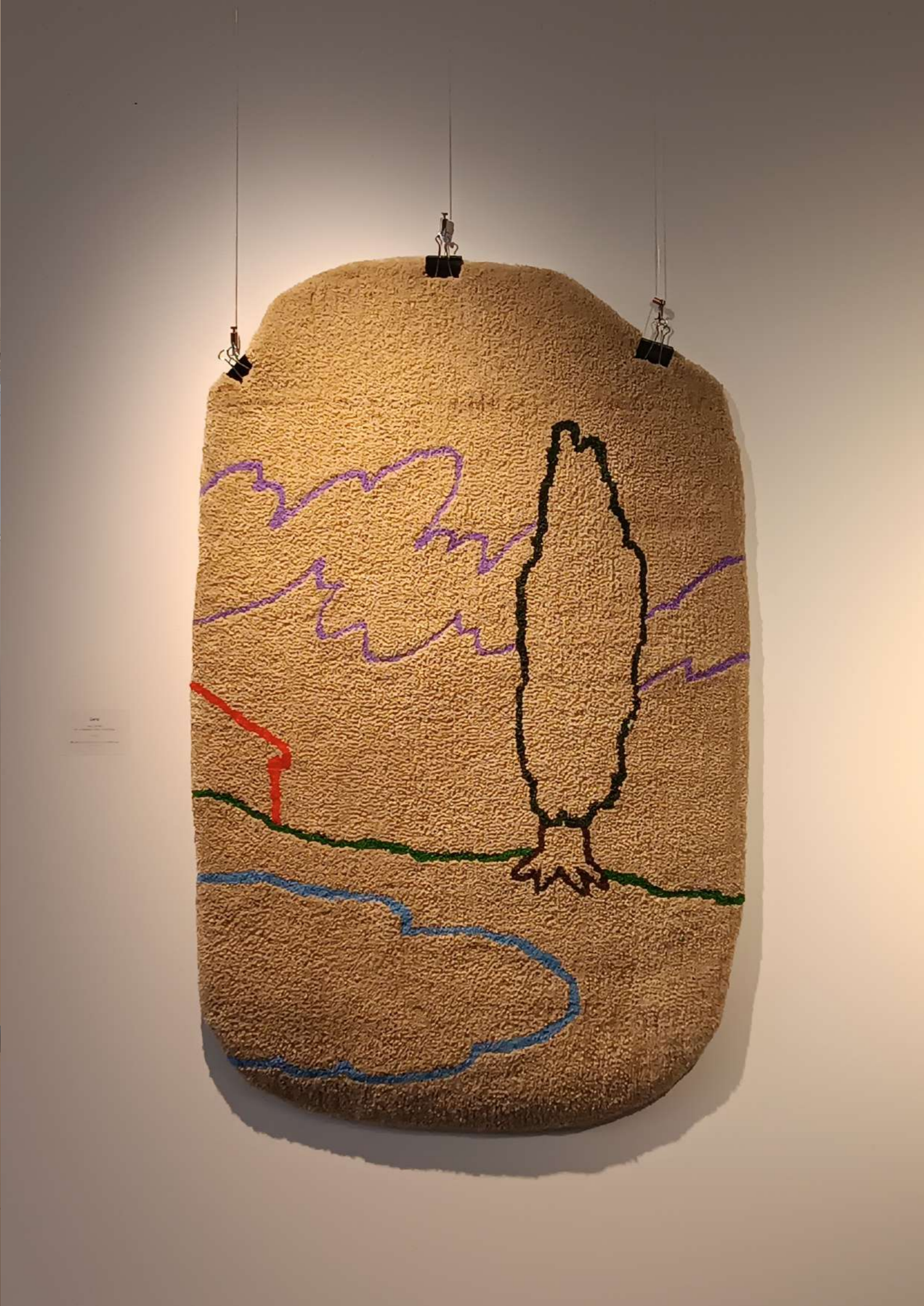
"Podem reflexionar sobre temes profunds i complexos d'es d'un lloc lleuger i d'oci?"

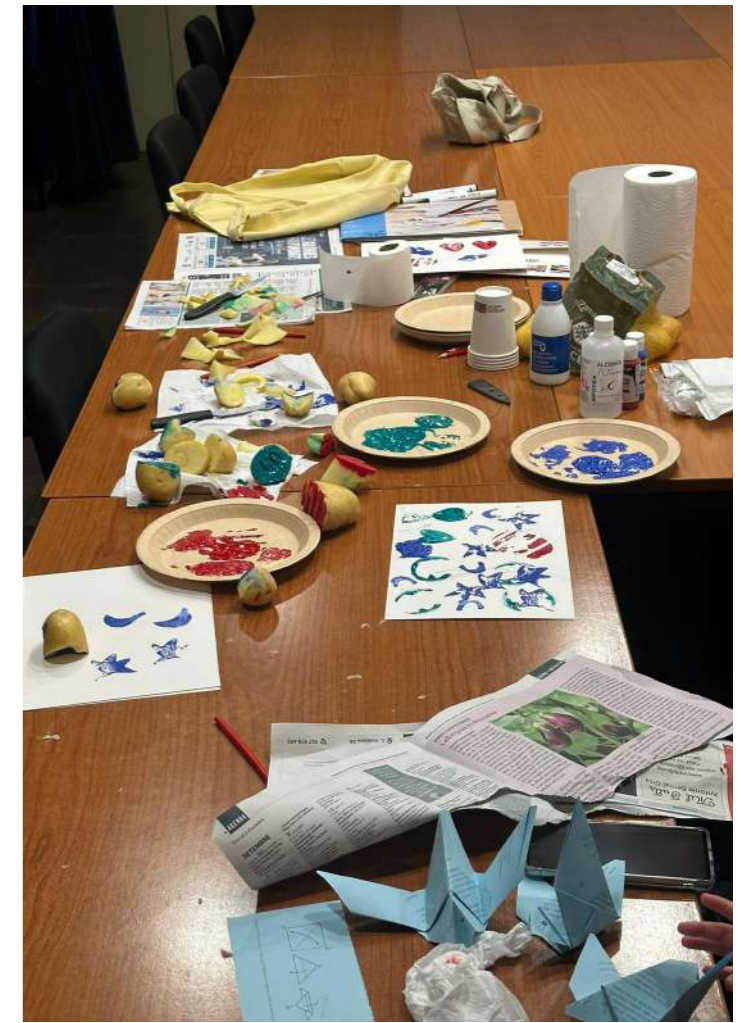
núria cintero

ACTIVITATS COMPLEMENTÀRIES

Inauguració i visita guiada
dissabte 13 de gener a les 12.30h

Taller familiar d'estampació
dissabte 20 de gener a les 10.30h

NÚRIA CINTERO

(Barcelona, 1996)

Núria Cintero és artista multidisciplinar i dissenyadora. Graduada en Belles Arts a la Universitat de Barcelona (2014-2019), va realitzar el Màster d'Obra Gràfica a la Fundació CIEC a Galícia (2020-2021) i el Màster en Disseny d'Espais a EINA (2022-2023).

Cintero explora l'estètica, els espais i els objectes propis de la contemporaneïtat amb un estil minimalista i naïve, emprant diversos suports i tècniques com la il·lustració, el gravat, el tèxtil o la instal·lació. La seva obra té una forta influència del món del disseny, sobretot en l'àmbit arquitectònic, que es manifesta en els imaginaris que representa i en la manera en la que s'aproxima a l'espai expositiu.

Fins la data ha participat en diverses exposicions col·lectives a nivell nacional i internacional (HYB 4 Galerie, Praga, 2022; La Trampa, Mèxic, 2022; ALMA Gráfica, Oviedo (2020) i ha realitzat exposicions individuals a la LSN Gallery (2021) i al Centre Cívic Pere Pruna (2024).

També ha participat en diversos projectes com al Turbulence at Black Bay al Festival Sónar 2023 i al Festival d'instal·lacions efímeres Cel Obert de Tortosa.

CONVERSESES

Podeu veure l'entrevista amb l'artista Núria Cintero fent click [AQUÍ](#).

PRIMER TRIMESTRE
(gener-març)

HORITZONS

Màrius Sala

del 8 de febrer al 2 de març

Pintura

Guanyador del premi "Tat Vilà 2023"
del TRAÇ, Centre d'Expressió Plàstica

"Horitzons" és una exposició que estableix una relació entre art i ciència. Amb un estil expressiu i sensible, Màrius Sala cerca explorar les connexions entre aquestes dues disciplines des d'una perspectiva tant conceptual com estètica. L'artista presenta una selecció de pintures que es mouen al voltant de conceptes i reflexions rellevants a la mecànica quàntica, on es fa evident una necessitat de representar la frontera difusa entre la realitat empírica i la mística. Aquest gest convida a l'espectador tant a la introspecció com a reflexionar sobre aquesta dualitat.

Aquesta exposició reivindica el principi d'incertesa proposat pel físic teòric Werner Heisenberg el 1927. Aquest principi, conegut també com a Tall de Heisenberg, planteja, des d'una perspectiva filosòfica, la impossibilitat de conèixer amb precisió simultàniament la posició (l'espai) i el moment (el temps) en què es troba una partícula subatòmica. En paraules senzilles, Heisenberg afirma que l'observador influeix en allò que és observat i que, si hi ha una única cosa de la qual podem estar segurs, és que tot és incert i relatiu.

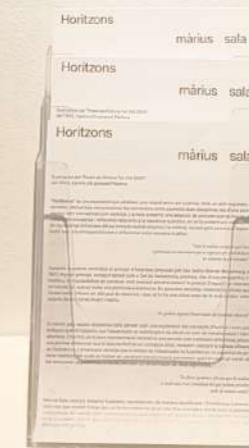
El trànsit pels espais expositius està pensat com una exploració del concepte d'horitzó i com una invitació que té l'objectiu que l'espectador se submergeixi de ple en un món de transformació i transitorietat. L'horitzó, en la seva representació reiterativa, ens serveix com a element referencial, alhora que permet evidenciar que la idea de límit és un concepte difós, revelant i valorant la bellesa efímera de l'existència. L'artista ens recorda que la mirada de l'observador té la potència i la capacitat de generar realitats, les quals es troben en constant transformació, permetent que l'art sigui un mirall de les emocions i experiències pròpies, així com un dinamitador de nous significats.

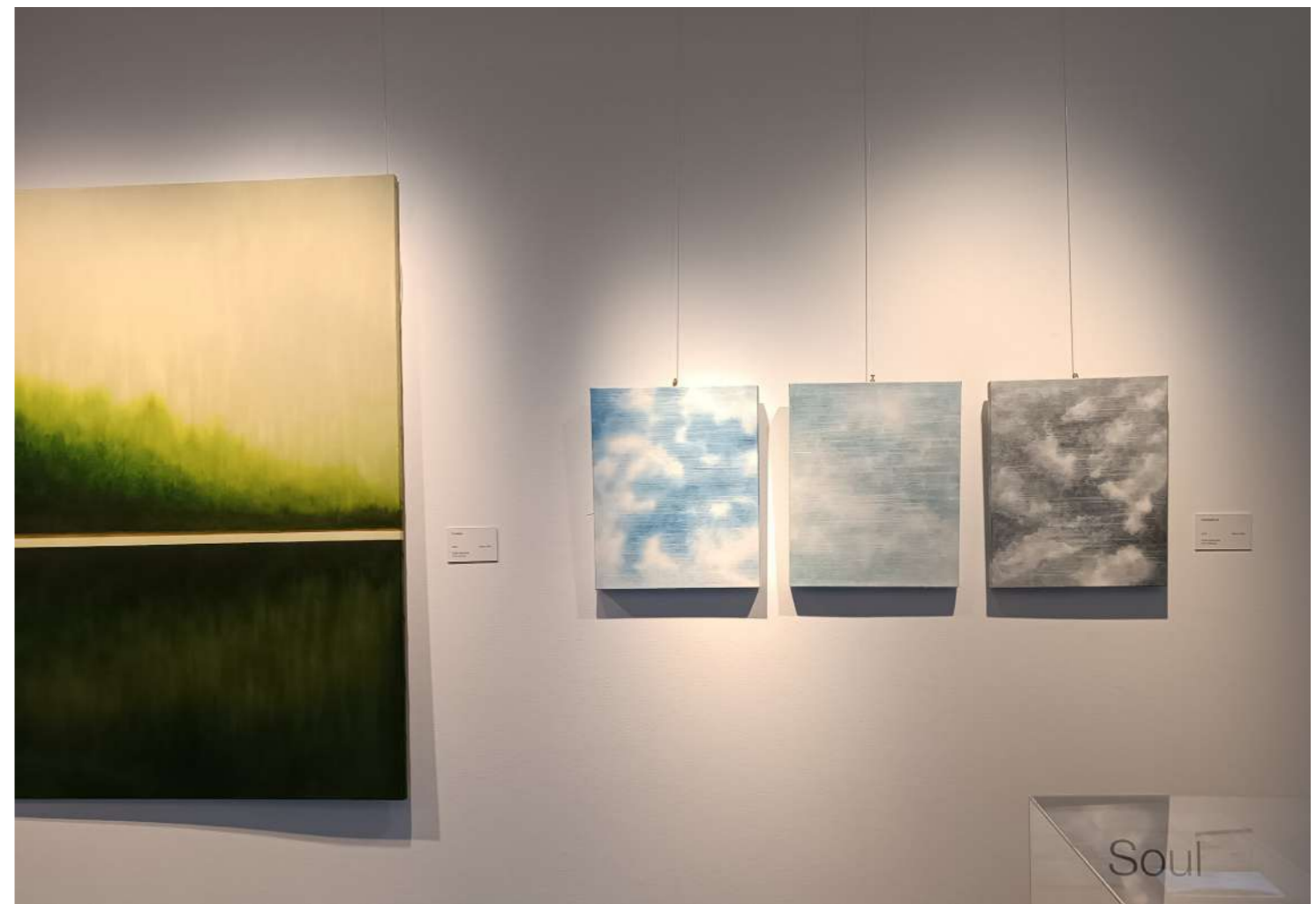
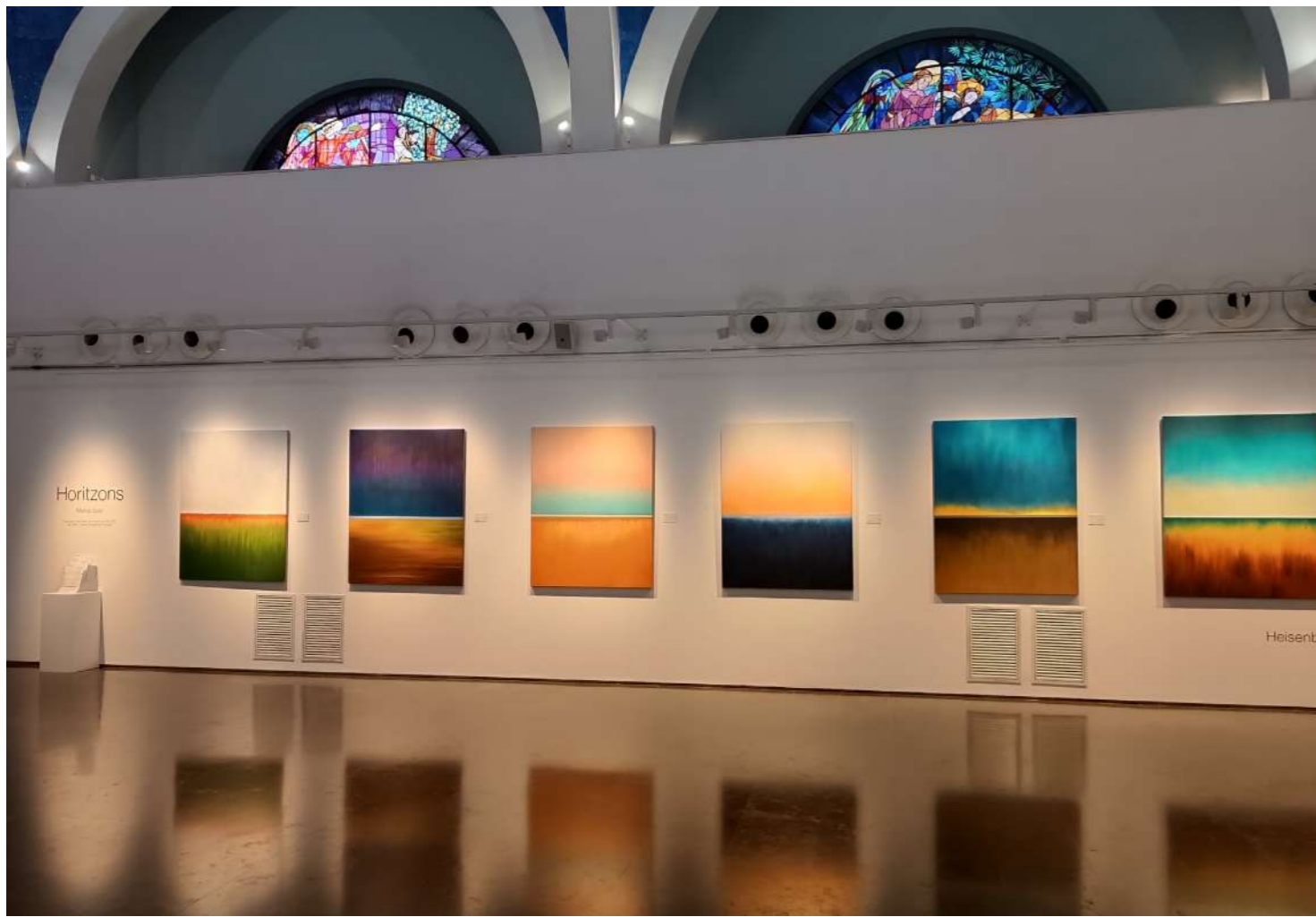
Màrius Sala captura instants fugissers, representats de manera equilibrada i harmònica, transmetent-nos que podem trobar pau en la inconstància de la vida. Ens convida a aturar-nos i a prendre consciència del mateix gest contemplatiu, el qual realitzat de manera activa, ens permet valorar i viure el present, alhora que construir voluntàriament un millor futur per a nosaltres mateixos i pel món que ens envolta.

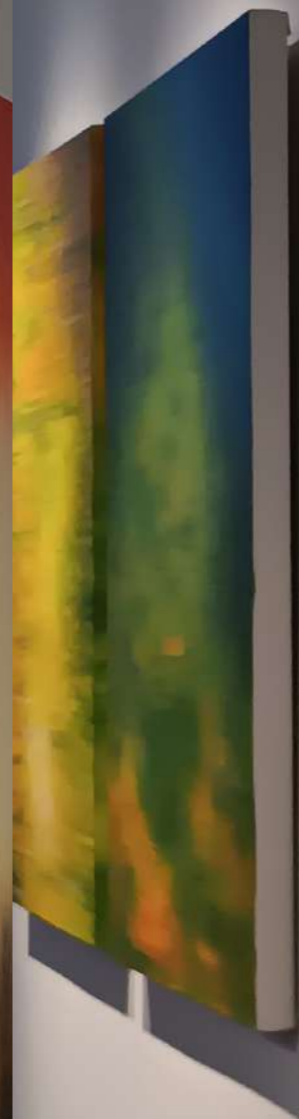
Horitzons

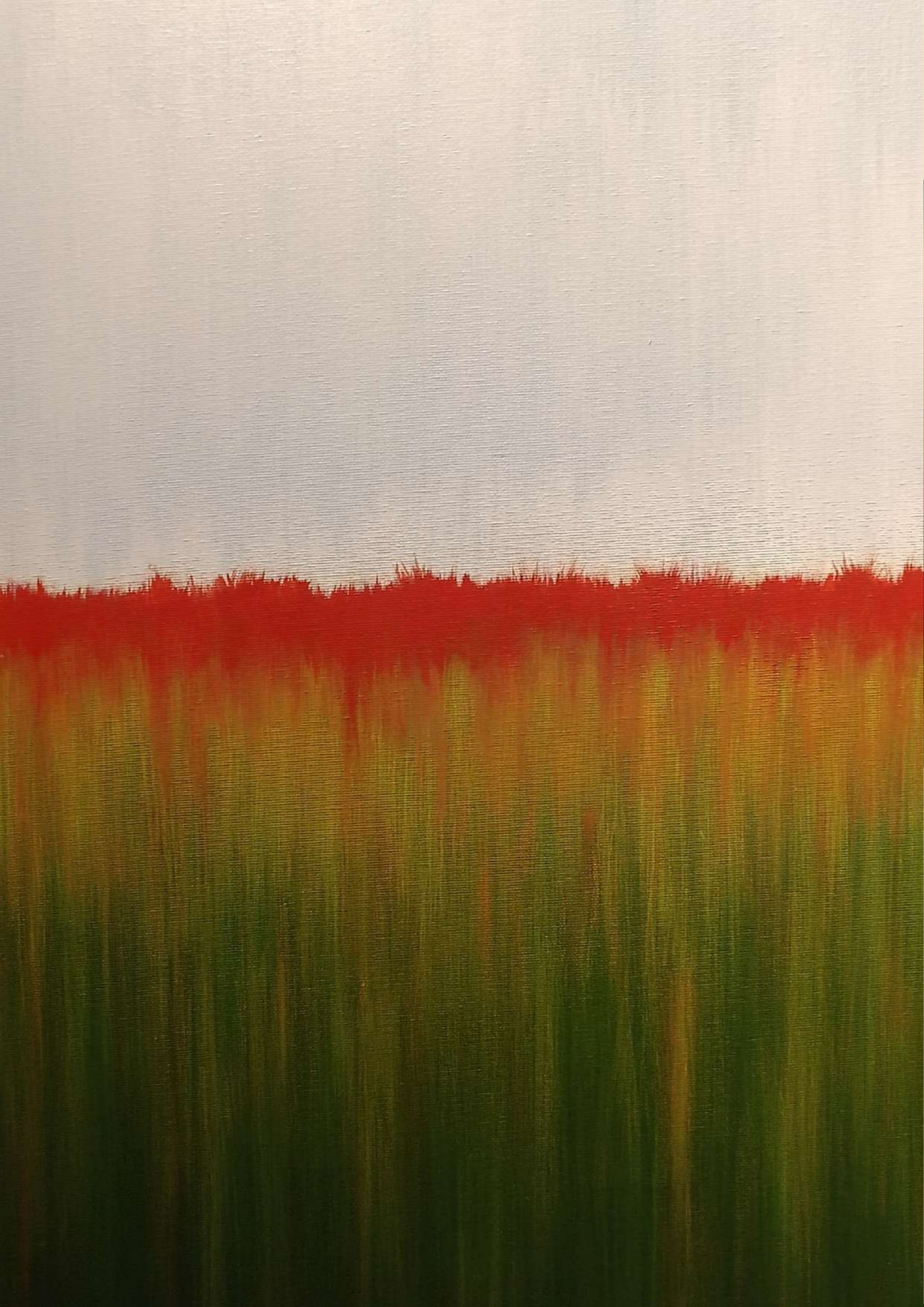
Màrius Sala

Guanyador del 'Premi de Pintura Tat Vilà 2023'
del TRAÇ, Centre d'Expressió Plàstica

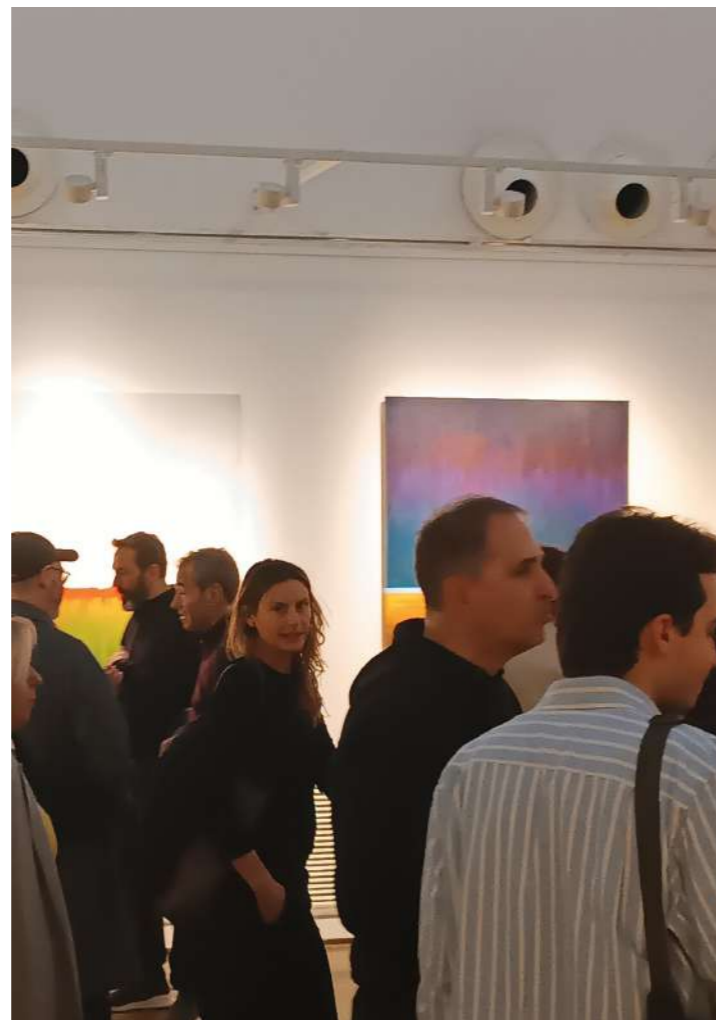

Heisenberg's cut
2013
Acrylic on canvas
104 x 142 cm

Heisenberg's cut

ACTIVITATS COMPLEMENTÀRIES

Inauguració i visita guiada
dijous 8 de febrer a les 19h

MÀRIUS SALA

(Barcelona, 1968)

Màrius Sala (Barcelona, 1968), és artista i dissenyador amb una àmplia experiència en disseny gràfic, direcció d'art i comunicació gràfica. La seva obra pictòrica busca expressar una realitat subjectiva a través de la pintura no figurativa, i el seu estil es troba en la intersecció entre l'impressionisme i l'abstracció, al qual se li suma un visible interès gràfic que evidencia la seva àmplia experiència en el món del disseny. En les seves obres s'hi detecten trets característics com l'ús de la pinzellada solta, el coneixement i domini del color i l'èmfasi en el treball de la llum i el moviment.

Graduat en Arts Aplicades a l'Escola Superior de Disseny i Art de Barcelona i diplomat en Gestió Cultural i Direcció de l'Acció Cultural en Empreses i Indústries Culturals per la Pompeu Fabra, complementa la seva formació acadèmica amb cursos i seminaris de màrqueting estratègic i conceptual. Des de 2012 és fundador, director d'art i creatiu de l'agència de branding i comunicació Knock Brand Desig.

S'introdueix recentment al sector artístic i comença a explorar la pintura com a mitjà expressiu. Per a impulsar i formar-se en aquesta nova etapa de mutació, ha realitzat sessions formatives d'emprenedoria artística i sessions de mentoria amb diversos artistes i comissaris. Des de 2020, ha participat en exposicions col·lectives a la Galeria ArtEnllà de Barcelona (2022), i a les residències artístiques Joia: AiR d'Almeria (2022) i Solaç de Mollerussa (2023).

Al 2023 ha estat escollit guanyador del "Premi de Pintura Tat Vilà 2023" del TRAÇ, Centre d'Expressió Plàstica, i al 2024 presenta la seva primera exposició individual, "Horitzons", al Centre Cívic Pere Pruna de Barcelona.

CONVERSES

Podeu veure l'entrevista amb l'artista Màrius Sala fent click [AQUÍ](#).

PRIMER TRIMESTRE
(gener-març)

VINADER: UN VIATGE INTERPLANETARI

Daniel Cao

del 7 de març al 25 d'abril

Instal·lació i performance

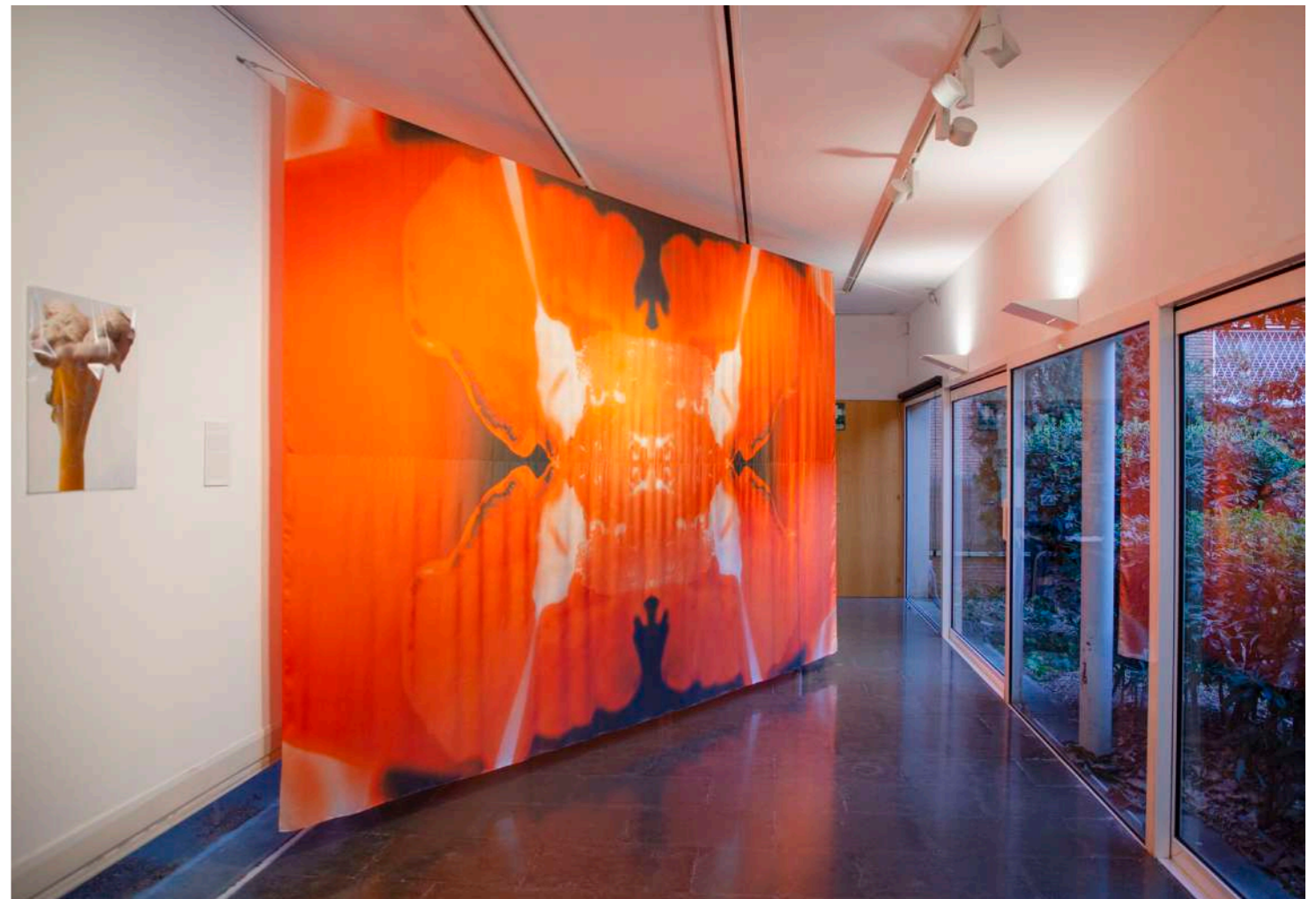
Exposició del circuit "TEMPORALS" 2024

La ficció ens permet projectar realitats paral·leles. Posar la mirada en altres vides o en el més enllà pot ser molt revelador quan cerquem respostes a les nostres grans preguntes.

Inspirat en la naturalesa i les narratives de la ciència ficció, "Vinader: un viatge interplanetari" ens proposa altres possibles imaginaris sorgits de la relació entre el regne dels bolets, les aparicions alienígenes a la muntanya de Montserrat i les teràpies holístiques alternatives.

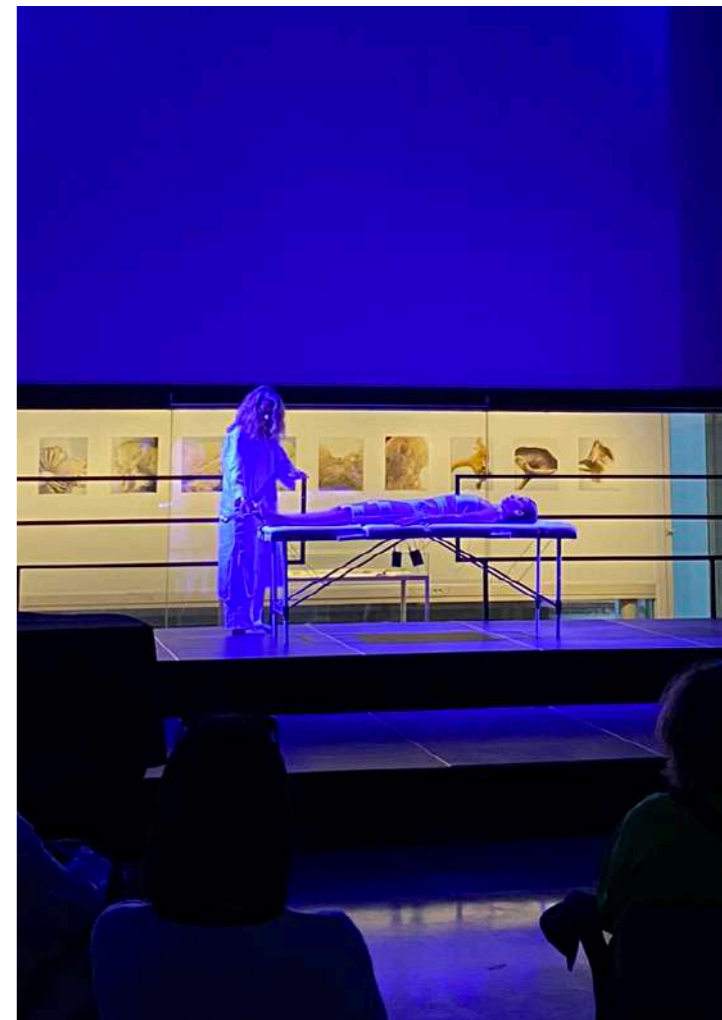
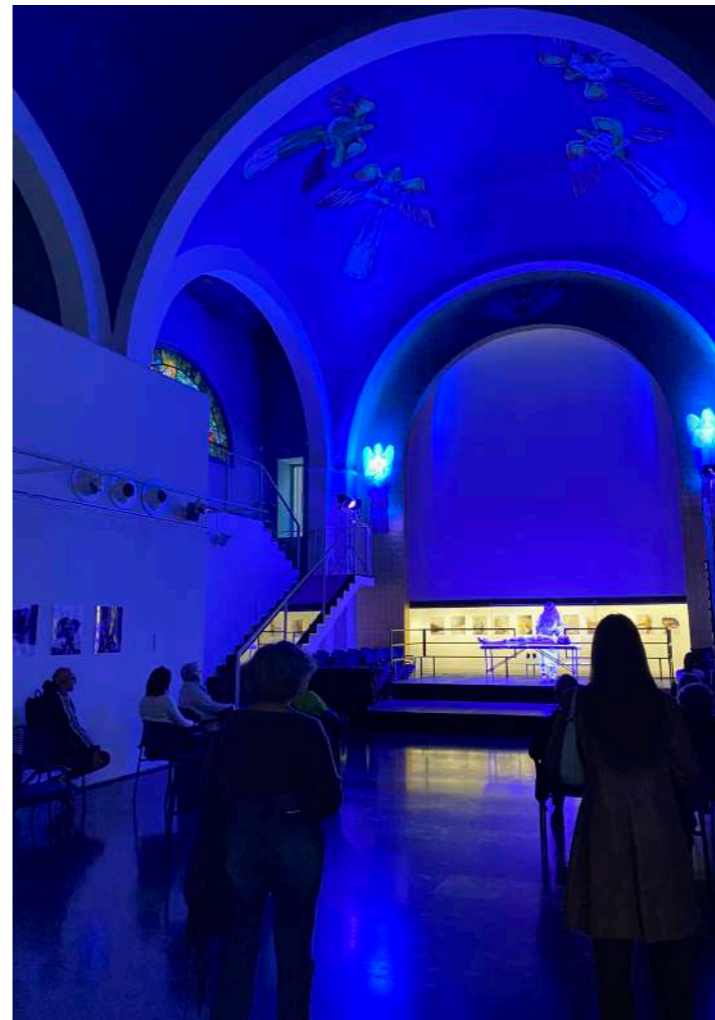
Aquesta proposta audiovisual i de *performance* en constant transformació ens convida a obrir-nos a allò desconegut per explorar el present a través de la imaginació.

ACTIVITATS COMPLEMENTÀRIES

Taller familiar "Fes el teu casc Vinader!"
Dissabte 9 de març a les 10.30h

Inauguració i visita guiada
Dissabte 9 de març a les 12.30h

Performance "Vinader: Extrasensorial"
Dimecres 17 d'abril a les 19.30h

DANIEL CAO

(Managua-Barcelona, 1995)

Daniel Cao és un artista multidisciplinar que, com a creador, li interessa fixar i traduir a imatges les històries, relats o altres formes artístiques els temes que investiga juntament amb les relacions que passen per la seva imaginació.

Als seus projectes parteix d'una idea o concepte germinal on resideix la temàtica de cada obra, la qual posteriorment enllaça amb el context i el territori per a desenvolupar-la.

Considera les obres com a punts de trobada entre els seus referents, entre els quals destaquen: la ciència ficció, els videojocs, la biologia, la tecnologia, l'especulació extraterrestre o la relació entre les mascotes felines i l'educació.

Els seus projectes, com *"Animal cruising"*, *"Vinader: un viatge interplanetari"* o *"Gatos montessori"*, prenen diversos formats i empen la imatge fotogràfica, la instal·lació, el so, la *performance*, l'escultura o els entorns multimèdia.

ENTREVISTA AMB L'ARTISTA

Podeu veure l'entrevista amb l'artista Daniel Cao fent click [AQUÍ](#).

SEGON TRIMESTRE
(abril - juny)

TEIXIT I SIMFONIA: EXPLORANT MADAMA BUTTERFLY

Una exposició dels alumnes del Grau de Moda de l'ESDAPC
i del Cicle Superior d'Estampació de l'Escola Superior d'Art i Disseny Llotja

del 30 d'abril al 25 de maig

Art tèxtil i vestuari escènic

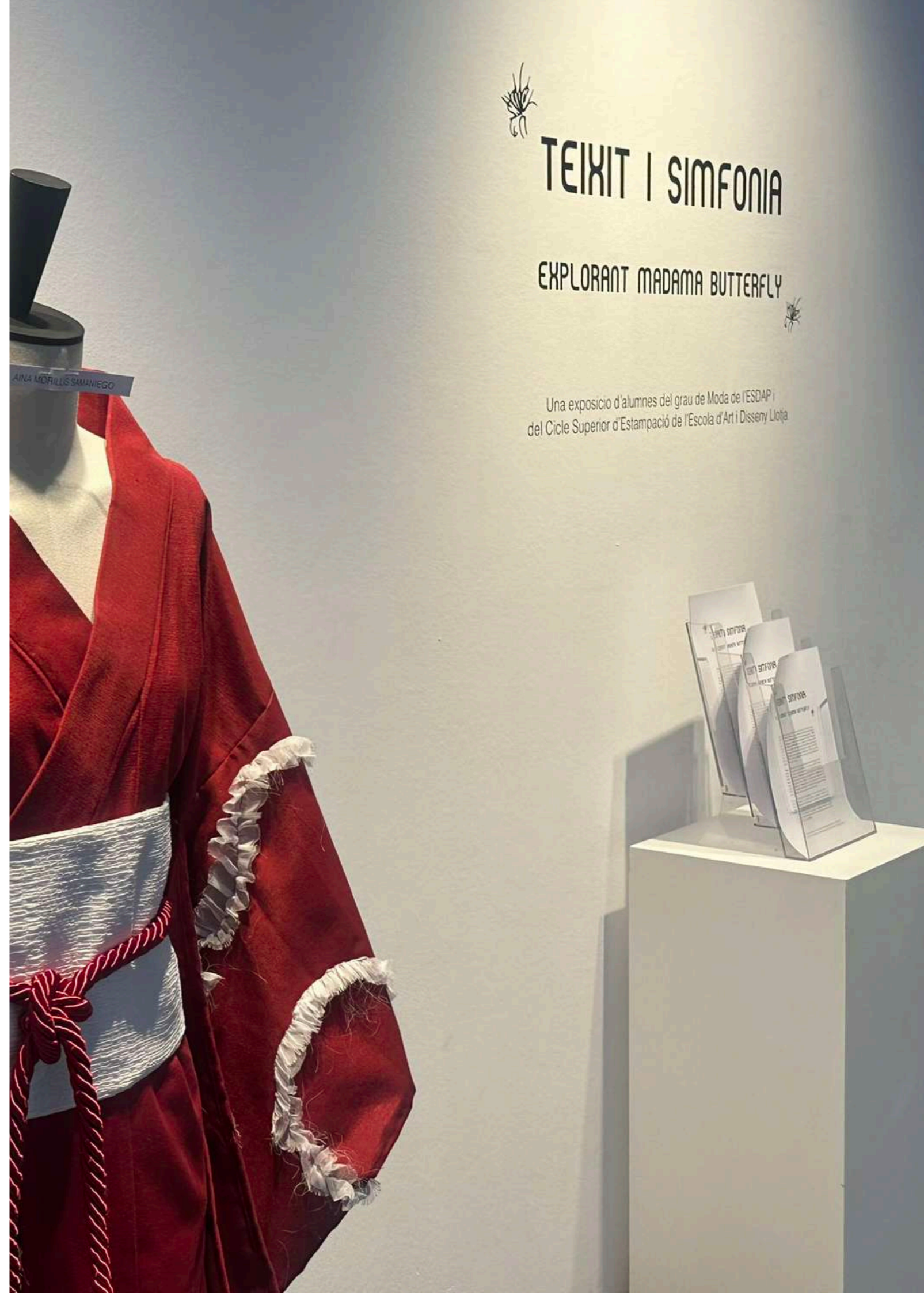
Exposició en col·laboració amb ESDAPC
i l'Escola Superior d'Art i Disseny Llotja

Madama Butterfly és una òpera composta per Giacomo Puccini que es va estrenar al 1904 a La Scala de Milà. La narració està inspirada en l'obra teatral "Madama Butterfly: Una tragèdia japonesa" (1900) de David Belasco, que alhora està inspirada en el conte "Madama Butterfly" (1898) de John Luther Long. L'estrena de l'òpera a 1904, en un principi, va rebre el rebuig del públic. No obstant això, Puccini va elaborar diverses revisions posteriors fins a donar amb l'èxit de la presentació de la seva versió definitiva en 1907, la qual es coneix com la "versió estàndard" de l'òpera, la més representada habitualment en el món.

"Madama Butterfly" és una òpera dividida en tres actes que narra el tràgic final de Cio-Cio San (Butterfly), una geisha que, per continuar ferma amb el seu honor, sofreix els danys de l'abandó del seu marit Pinkerton. Ell és un militar americà que l'utilitza com acompanyant durant la seva estada al país

i que posteriorment l'abandona. Un tràgic drama que narra el dolor i el sofriment de l'adopció d'una cultura invasora, el rebuig social i que posa de manifest un dels temes més representats durant el segle XXI: l'abús dels americans a terceres persones i a cultures alienes a la seva.

En aquesta exposició s'explora la connexió entre l'art tèxtil i el vestuari escènic, els quals capturen l'essència emocional de l'òpera. Mitjançant la narrativa visual, aquesta exposició transforma l'espai expositiu en un entorn que mostra la commovedora història de la protagonista Madama Butterfly, a través de formes, siluetes i colors. Un imaginari que evoca a aquesta profunda tragèdia romàntica ambientada al Japó, i que explora conceptes com l'amor, el sacrifici i la desolació.

ACTIVITATS COMPLEMENTÀRIES

Inauguració i visita guiada
Dimarts 7 de maig a les 19h

Conferència “L’escenografia i el vestuari escènic en l’òpera: la punta de l’iceberg”
Dimarts 21 de maig , a les 19h
Conferència a càrrec de Maria José Anglès, musicòloga

GRAU EN MODA DE L'ESDAPC

L'especialitat de Disseny de moda estudia la indumentària, la seva influència social i cultural i d'expressió de valors. Dins aquesta especialitat es treballa en la creació de col·leccions de marca pròpia i de grans produccions, les arts escèniques, la imatge i la comunicació.

Els estudis formen en coneixements artístics, estètics, procedimentals, tècnics i tecnològics de manera que l'alumnat ha de ser capaç d'idear propostes creatives, innovadores i sostenibles.

Els Ensenyaments Superiors de Disseny permeten treballar com a dissenyador de moda per a diferents indústries, estils i públics i faciliten l'accés al sector de la moda, els estils de vida i les tendències del mercat.

CICLE SUPERIOR D'ESTAMPACIÓ DE L'ESCOLA D'ART I DISSENY LLOTJA

L'Escola d'Art i Disseny Llotja, adscrita al Departament d'Educació de la Generalitat, disposa de dues seus (Sant Andreu i Sant Gervasi) i ofereix instal·lacions innovadores i tradicionals per formar artistes i dissenyadors amb una mirada crítica i compromesa amb el canvi social a través d'una àmplia varietat de cicles (Estampació, Forja, Escultura, Joieria...).

El Cicle Superior d'Estampació està adreçat a persones interessades en el disseny, l'art o la il·lustració per la creació de superfícies tèxtils en l'àmbit de la moda, l'lar, complements. L'aprenentatge es basa en el coneixement i domini de les tècniques, tant en el taller com en format digital.

En aquesta exposició hi han participat:

ALBA BARREIRO MAGÁN

AMY VILLACRES LEÓN

AINA MORILLAS SAMANIEGO

ARIADNA GAY BENEDICTO

DÚNIA EL FARHI MEDINA

ELENA MARIA VIOLA CAVOLI

GINA HEINZ

HELENA BAREA VILLARRASO

JOANA SABATER I FEIJÓO

JUDITH DEL BARCO CAMPDERRÓS

LAURA ALTAMIRANO GÓMEZ

LAURA BALSEIRO SANCHEZ

LLUNA CAMPOS RODRIGO

LORENA MAÑEZ DANTAS

MARINA ROYAN BOFILL

MARISOL MARETTO PONSÍ

MIREIA MONTSERRAT MORGADES

NEUS ARTIGAS CIURANA

SARA ZAMFIRESCU

SAGRIKA VIJ

SEGON TRIMESTRE
(abril - juny)

EL TEATRE DE LES PLANTES

Ana López i Monica Kopatschek

del 31 de maig al 22 de juny

Pintura, gravat i ceràmica

Exposició seleccionada a la "Convocatòria d'Exposicions 2024"

Ana López Serrano i Monica Kopatschek són dues artistes que resideixen i tenen el seu estudi a Sant Cugat. En els seus moments de desconexió passegen pels camins del bosc pròxim al seu taller. Aquest projecte va néixer del desig de fantasiar sobre els móns que s'imaginen quan contempen la quietud del bosc. Les seves creacions connecten amb les emocions i narratives que el seu entorn els suggereix.

"El Teatre de les Plantes" és una proposta en constant transformació que ens convida a obrir-nos a allò desconegut per explorar el present a través de la creació i el joc. Kopatschek i López s'imaginen en la naturalesa un món menys solitari, menys individualitzat que l'entorn urbanitzat.

Buscant un altre tipus de relacions, de maneres de conèixer en companyia, van

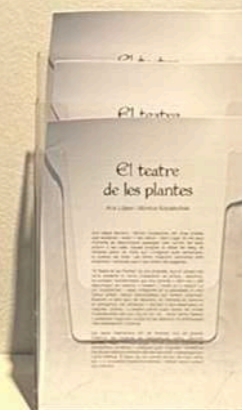
començar a dibuixar el que observaven en insectes i plantes. Aquesta edició se'ns presenta en forma d'exposició de pintura, escultura i gravat. La qual busca revelar els vincles invisibles entre allò que fuig de ser vist, i donar forma material a possibles imaginaris sorgits de les relacions no jeràrquiques i les celebracions humanes.

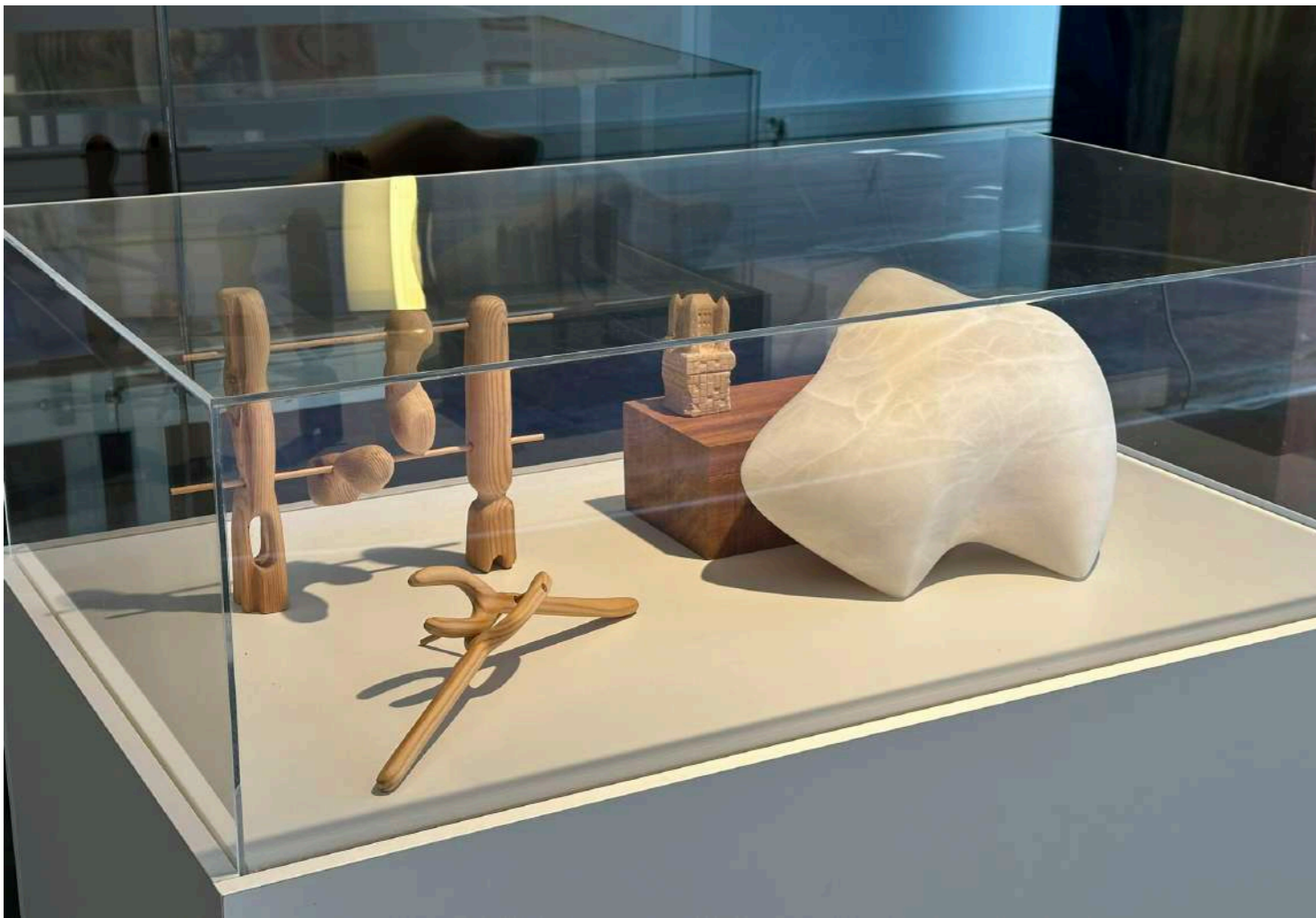
Les seves inspiracions són tan diverses com els gravats botànics, les novel·les de ciència-ficció, còmic, dibuixos animats, màgia, mitologia grega i folklore popular. Exploren les possibilitats narratives i poètiques quan imaginem l'existència des de percepcions diferents de la temporalitat i el desplaçament humà habitual.

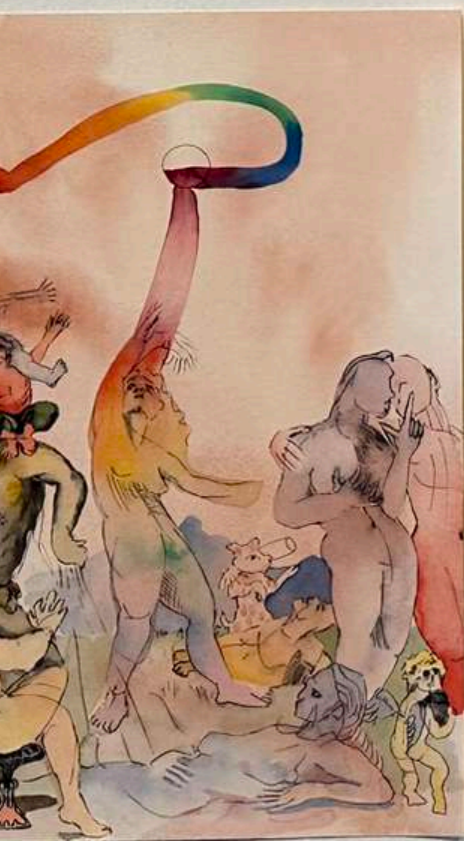
El teatre de les plantes serveix de marc teòric per a la necessitat d'autoconeixement i reflexió sobre l'entorn que habitem.

El teatre de les plantes

Ana Lopez i Monica Kopatschek

ACTIVITATS COMPLEMENTÀRIES

Inauguració i visita guiada
Divendres 31 de maig a les 19h

Taller de cianotípia botànica
Dissabte 15 de juny a les 10.30h

ANA LÓPEZ (Madrid, 1989)

Ana López va néixer a Madrid, on passa la seva infància, posteriorment viu entre Barcelona, Londres i Berlín. Lectora insaciable, poeta i dibuixant, el vincle és un tema subjacent en la seva pràctica artística, la qual pren com a punt de partida esferes de connexió i petites narratives que la duen a investigar sobre idees existencials generals. Personatges molt peculiars, paisatges punyents plens de traços i vents, colors àcids i poemes galàctics són alhora el fi i l'eina per a indagar en allò més misteriós i ocult de l'univers que ens envolta.

És membre del Cercle Artístic de Sant Lluç on fa anys que investiga la tècnica de l'aiguafort sobre ferro. A 2021 funda la companyia teatral Estúpido Venus, juntament amb Monica Kopatschek, i des de llavors han executat diversos recitals i produccions teatrals que uneixen la pràctica artística i poètica amb el seu cos de pensament, i el seu amor per la dramaturgia i l'espectacle.

És llicenciada en Belles Arts amb especialitat mixta en gravat i pintura, també és postgrauada del MFA del Chelsea College of London. Algunes de les exposicions i projectes que ha realitzat són:

- 2023. *"El teatro de las plantas"*, seleccionat dins del marc del Projecte Art i Ciutat (Sant Cugat del Vallès)
- 2022. *"Por Siglos en Eros"*, obra de teatre en vers produïda per Monica Kopatschek i Ana López, dins del marc de la primera edició del Festival de Poesia del Carmel (Barcelona)
- 2021. *"Se acabaron las bacanales"* de Monica Kopatschek i Ana López, proposta guanyadora del premi Art Jove Creació 2021 (Barcelona)
- 2021. *"Triennial Memento Mori"* Projecte de Gràfica Contemporània Internacional, iniciativa de Sin rumbo fijo, Fundació Ciec i Gallerie Hollar. Exposada simultàniament a Xefo ArtGallery (Barcelona), Kampus Hybernská (Praga) i a *"La trampa gráfica"* (Mèxic).
- 2018. Werkschau. Kreis Teltow-Fläming. Projecte *"Art knows no boundaries"* de Network, Democracy and Humanity. Itinerant en Luckenwalde, Jüterbog, Rangsdorf, Zossen (Alemanya).

MONICA KOPATSCHEK (Barcelona, 1993)

Monica Kopatschek va néixer a Califòrnia i va viure allà els seus primers anys de vida. La seva recerca artística investiga a través de l'escultura i el dibuix el seu propi univers: pop, narratiu, simbòlic i social que és hereu no només d'aquells primers anys a San Francisco, sinó del constant escrutini de totes les imatges que apareixen enfront dels seus ulls. Els seus dibuixos porten a l'extrem aquest vessant a través dels seus personatges plens de caràcter, escenes i missatges crítics. Parteix de l'observació constant per establir anàlisis d'estructures socials universals, el descobriment de les quals és el naixement d'un món paral·lel, plagat de potents imatges i històries singulars.

Es va especialitzar en la tècnica del gravat a la Universitat de Barcelona, i és membre del Cercle Artístic de Sant Lluç on fa anys que investiga la tècnica de l'aiguafort i l'aiguatinta sobre ferro. El 2021 funda la companyia de teatre Estúpido Venus, juntament amb Ana López, i des de llavors han executat diversos recitals i produccions teatrals que uneixen la seva pràctica artística i poètica amb el seu cos de pensament, i el seu amor per la performance i l'espectacle.

Estudia Belles Arts a l'Universitat de Barcelona i ha cursat el Grau Superior de Tècniques aplicades al mur i el Grau Superior d'Escultura a l'Escola Massana. Ha participat en múltiples exposicions i projectes, alguns dels quals són:

- 2023. *"El teatro de las plantas"*, seleccionat dins del marc del Projecte Art i Ciutat (Sant Cugat del Vallès)
- 2022. *"Por Siglos en Eros"*, obra de teatre en vers produïda per Monica Kopatschek y Ana López, dins del marc de la primera edició del Festival de Poesía del Carmel (Barcelona)
- 2021 i 2022. *"Se acabaron las bacanales"*, de Monica Kopatschek y Ana López, proposta guanyadora del premi Art Jove Creació 2021 (Barcelona)
- 2021. *"HerbArt"*, Exposició Internacional de gravat a l'Institut Botànic de Barcelona (Barcelona)

CONVERSES

Podeu veure l'entrevista amb les artistes Ana López i Monica Kopatschek fent click [AQUÍ](#).

TERCER TRIMESTRE
(Juliol)

LES COSTURES DE LA CIUTAT

Gerard Palomeras

del 27 de juny al 26 de juliol

Pintura

Exposició seleccionada a la "Convocatòria d'Exposicions 2024"

"Les costures de la ciutat" és una exposició que gira al voltant de les parets mitgeres de Barcelona, un element constant de la ciutat. Des de qualsevol punt, angle o vista, un mar de mitgeres s'escampen per tot arreu, acompanyant tant les zones més humils com les més benestants, i fins i tot les podem trobar als monuments més importants.

Aquestes són tot sovint odiades, considerades lletges i percebudes com un senyal d'urbanisme mal resolt. L'artista, però, ens proposa pensar-les des d'un lloc ben diferent: com a senyals de transformació i vitalitat, el recordatori que una ciutat no pot estar mai acabada. Ja que, mentre estigui viva, sempre estarà en procés de fer i desfer. És per això que les anomena les "costures de la ciutat", el lloc per on es va cosint i descosint a mesura que creix, canvia de forma i necessita nous usos o busca nous límits.

A les sales es disposen una selecció de pintures a l'oli en les quals l'artista les representa dos tipus de parets mitgeres:

Per una banda, aquelles parets producte d'haver enderrocat un edifici, deixant a la vista de tothom els rastres d'un habitatge ja inexistent. Aquestes marques operen a tall de petjada, un resum de les històries del que hi havia hagut, una imatge que despulla els espais íntims en els quals gent desconeguda pels vianants havia fet la seva vida. Aquest fenomen és sovint observable per

un temps limitat, mentre creix el nou edifici que substituirà el vell.

D'altra banda, trobem aquelles parets nascudes quan s'amplia l'alçada d'un edifici contigu. La mitgera apareix ja que ja no hi ha un altre edifici que la cobreixi. Els motius pels quals això ocorre són múltiples: canvis en el pla urbanístic, interessos immobiliaris, sobre població, reforma i ampliació d'un àtic particular... Totes, però, ens assenyalen altre cop la transformació constant de la ciutat, un recordatori que aquesta mai està acabada i continuarà canviant mentre hi hagi gent que l'habiti. Una ciutat acabada seria immediatament un espai mort, un parc d'atraccions on totes les possibilitats s'aturen, ofegant qualsevol possibilitat de futur.

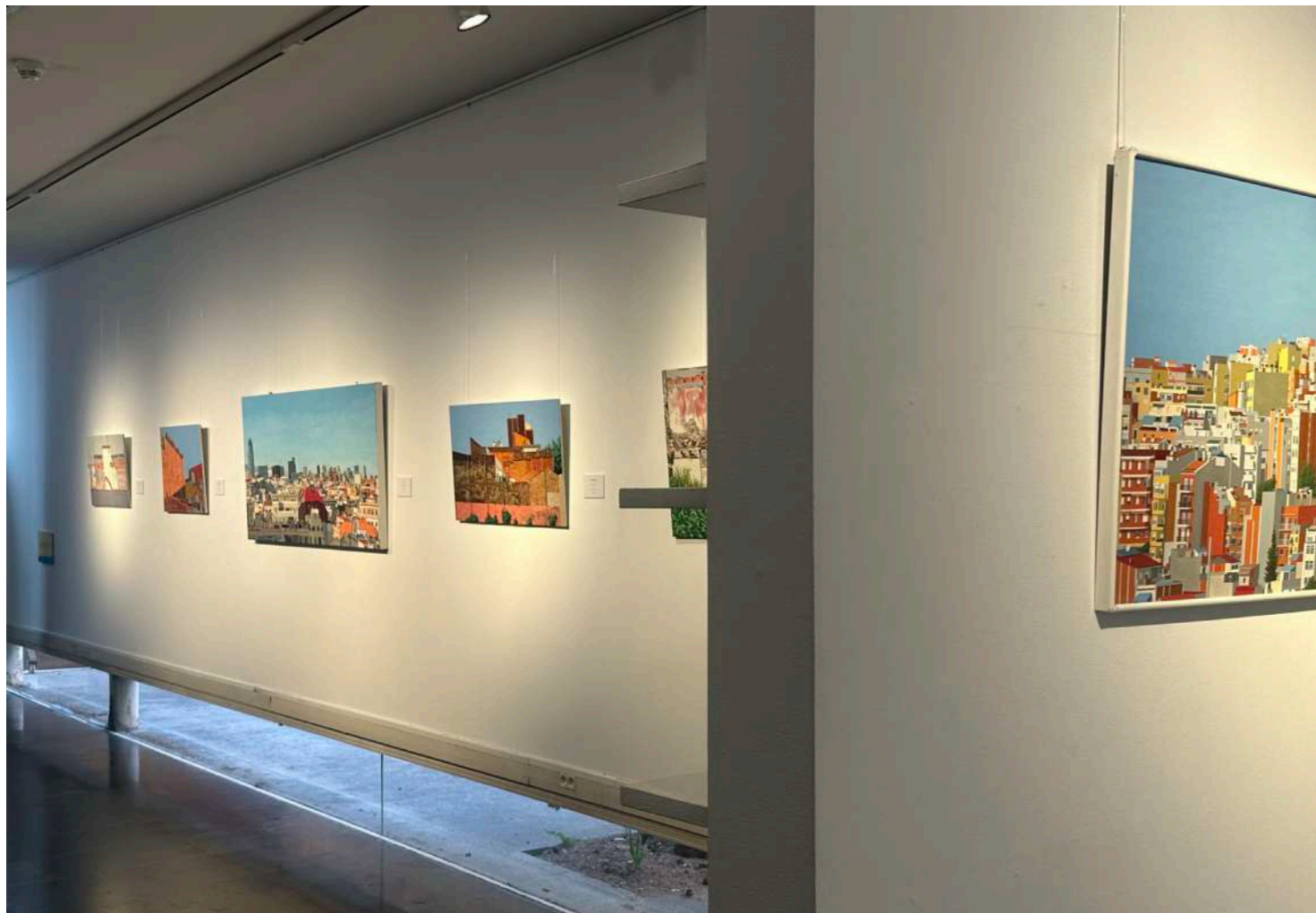
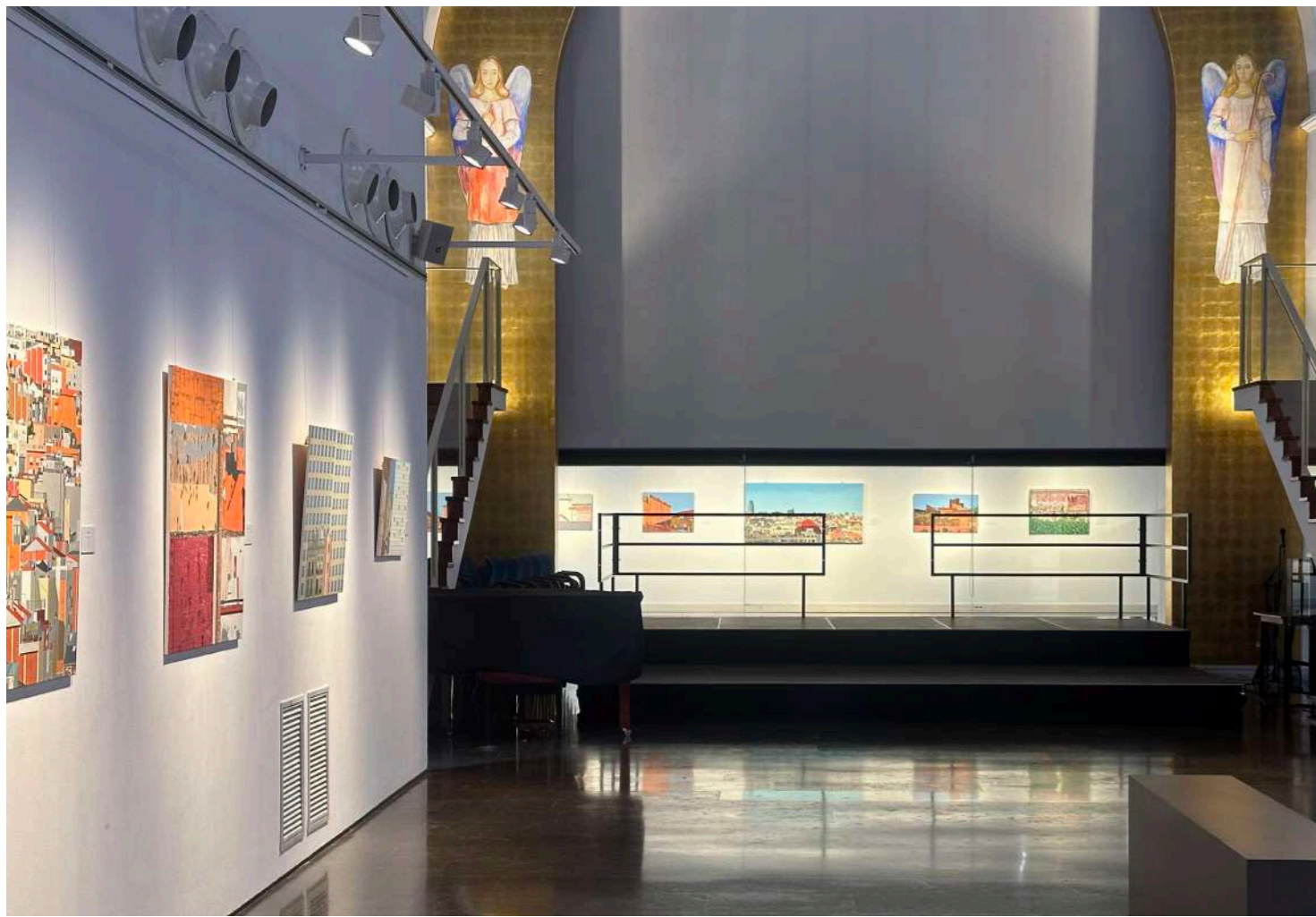
Les mitgeres, en la seva qualitat d'indesitjades, són la contraposició a les façanes. Aquestes, tot i que belles, són també un element calculat de decoració i control. La mitgera és un llibre obert, un índex inacabat de possibilitats de la història urbana.

"Les costures de la ciutat" és la primera exposició en la qual l'artista té l'oportunitat de dedicar una exposició completa a les parets mitgeres. Gerard Palomeras ha dedicat la major part de la seva trajectòria a pintar Barcelona, plasmant des de la imatge panoràmica als detalls de la ciutat aparentment més intrascendents.

LES COSTURES DE LA CIUTAT

Gerard Palomeras

ACTIVITATS COMPLEMENTÀRIES

Inauguració i visita guiada
Dijous 27 de juny a les 19h

Ruta artística "Les costures de la ciutat"
Dijous 11 de juliol a les 18.30h

GERARD PALOMERAS

(Ripoll, 1978)

Gerard Palomeras Sagartal neix a Ripoll (Girona), però ha viscut gairebé tota la vida a Barcelona. Graduat en Disseny Gràfic a l'Escola EINA (Barcelona), es dedica al disseny, la il·lustració i la pintura, tot i que actualment es concentra quasi exclusivament en aquesta última.

En la seva obra pictòrica podem detectar-hi un tema vertebral: la representació de la ciutat. Té especial interès a treballar el paisatge urbà, les seves formes i vistes, i pensa el teixit urbà com un joc de formes i colors. Pinta els detalls de cada barri, carrer i bloc, i pren la decisió conscient d'obviar la forma humana.

Gerard Palomeras ha realitzat exposicions tant individuals com col·lectives en múltiples sales del territori català. Algunes de les quals són les següents:

- Individual a l'Hotel Palace, Barcelona, 2023
- Col·lectiva MGA, Manlleu, 2023
- Individual a la Galeria Subex, Barcelona, 2021
- Col·lectiva a la Galeria Subex, Barcelona, 2020
- Col·lectiva MGA, Manlleu, 2016

CONVERSESES

Podeu veure l'entrevista amb l'artista Gerard Palomeras fent click [AQUÍ](#).

QUART TRIMESTRE
(Setembre - Desembre)

EL CEL LES ESTRELLES

HAMACA

del 27 de juny al 26 de juliol

Vídeo, *fanzine* i il·lustració

Exposició del Circuit "TEMPORALS '24"

"El cel les estrelles" proposa un diàleg entre obres que miren cap amunt: *The Sasha*, de María Molina Peiró, *Mohave cruising*, de Lluís Escartín, *Ancho*, de Jara Rocha, i *Forgotten landscapes*, d'Helga Juárez. No hi ha un recorregut predeterminat: les peces es presenten en un espai on mirar l'univers des de l'espai exterior i la tecnologia, mirar l'univers des de la terra i el cos. La proposta pot cridar a una curiositat sobre la llunyania o el firmament, sobre la insignificança del jo, sobre la mort i el desig de transcendir-la, sobre el temps que ens desborda; sobre allò desconegut i la recerca humana constant per registrar-ho o comprendre-ho; sobre la contemplació, la revelació o el misteri; sobre la tendència humana de dominar allò que és imponent. A partir de l'experiència d'apropar-se a cada obra, es proposa un intent de veure-hi més enllà. "No et condueixen a llocs on no has estat abans?" —diu Dick a *Mohave cruising*.

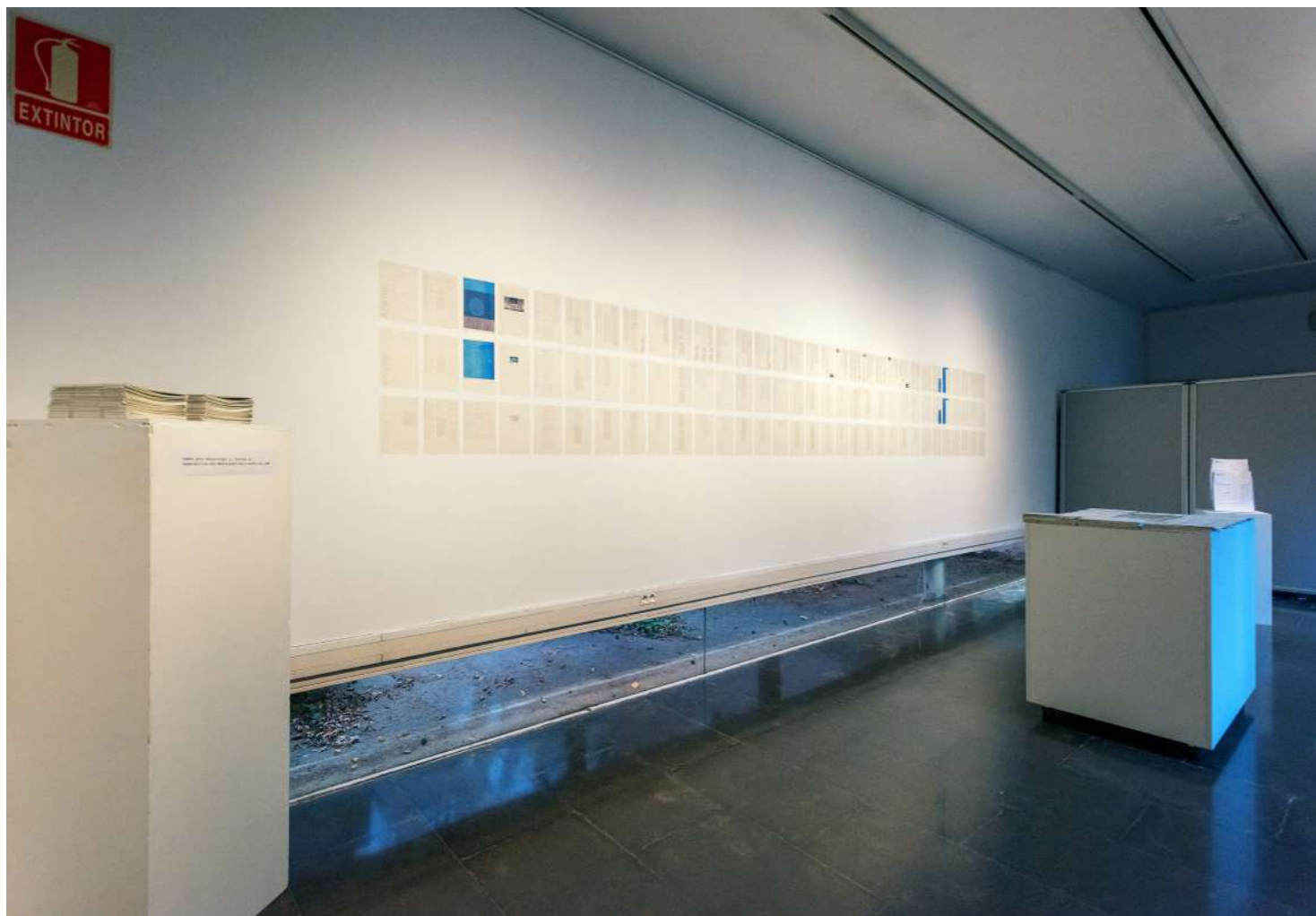
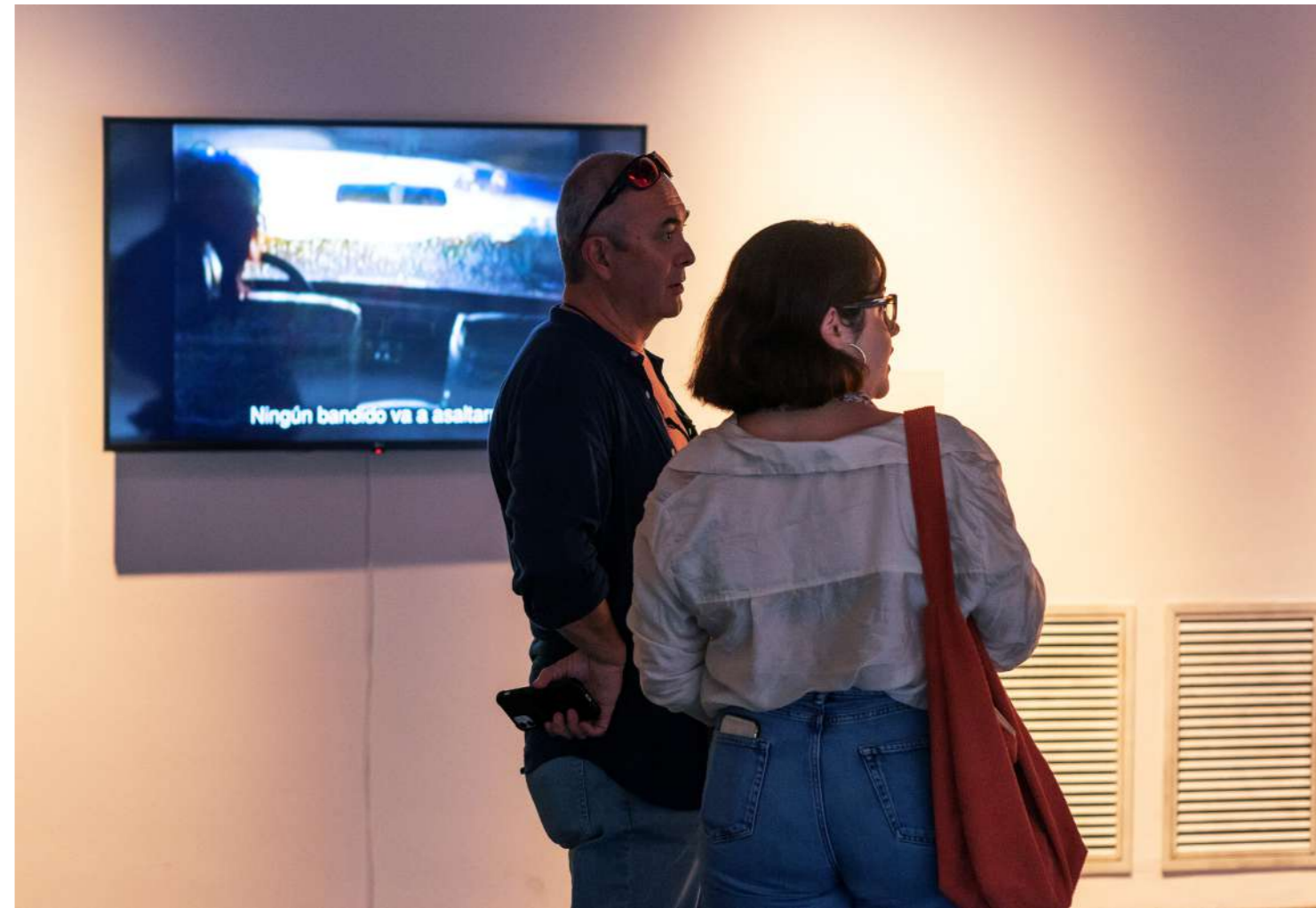
A "el cel les estrelles", la circumstància de no saber, de desconèixer, interessa especialment perquè desborda de misteri; i dubtant sobre el més enllà i reconeixent allò misteriós, a vegades apareix de cara una qüestió difícil d'abordar: l'espiritual. En la persecució per atrapar el que hi ha "més enllà", d'evidenciar la presència o l'absència del que sembla propi d'un pla espiritual, *Mohave cruising*, *The Sasha*, *Ancho* i *Forgotten landscapes* se serveixen de diferents tècniques com a mitjà per intentar representar simbòlicament allò que no es pot portar materialment o experiencialment a un espai-temps controlat —en aquest cas, aquestes dues sales d'exposició—. En la persecució per abordar el que hi ha més enllà, creen un pont

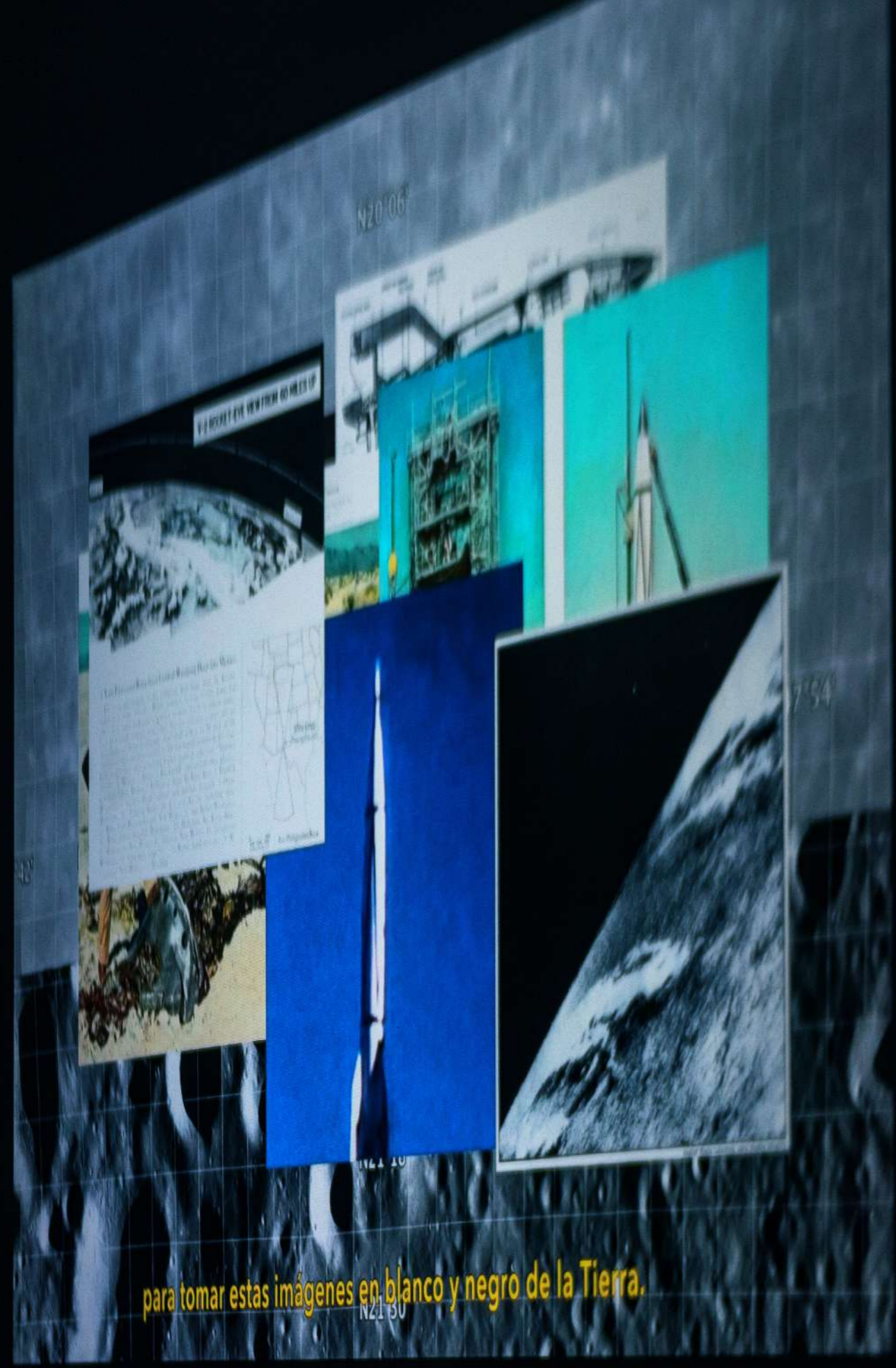
cap a -

De la imatge dels protagonistes dels dos vídeos emergeixen diferents cares del somni americà, promesa desertada o reeixida implícita d'un context nord-americà compartit per totes dues obres. Sense ser mesura de món, les lògiques imperialistes d'aquest "somni" han escampat certes maneres globalitzades d'aspirar a una transcendència del jo del subjecte contemporani. Les ficcions tecnocientífiques ocupen un lloc central a *Ancho*, *fanzins* dedicats a atendre com s'ha reinventat el cel. S'ha dimensionat, resignificat, manufacturat, fins a provocar una lluita per ell. A disposició de totis lis visitants d'el cel les estrelles, la publicació exposa informacions i preguntes que poden interpellar sobre la governança d'allò que creïem que quedava massa "per damunt" per suposar també una propietat, un producte de consum o una entitat digna de cura.

Tanmateix, no és necessari el domini d'una tècnica, un llenguatge, l'abast d'una posició, el gaudi en la contemplació d'aquests vídeos, ni un nivell específic d'alfabetització per apreciar que bonic i que terrible és el món, per allucinar espiritualment la percepció d'un més enllà, per obrir un canal d'indagació d'allò misteriós o desconegut. El viatge a través d'imatge i so que proposa Helga Juárez a *Forgotten landscapes* en dona compte. "El cel les estrelles" és un assaig cap a la contemplació d'una realitat immensa i misteriosa que es fa accessible només mirant cap amunt, des del camp o el carrer. Ara, enfora. Quatre peces t'agafen de la mà i et diuen "mira el cel les estrelles".

para tomar estas imágenes en blanco y negro de la Tierra.

La evolución de la tecnología de la información no solo ha cambiado la forma científica, sino también como un conjunto de prácticas - Daston & Galison, 2007

El aire es un ecosistema de gases y partículas suspendidas. Gases como el oxígeno y el nitrógeno y el agua, partículas como el polvo y el polen flotan en el aire. Moléculas de la vida, el agua y las sales minerales y orgánicas como las bacterias y los virus, gases atmosféricos como el dióxido de carbono y los sulfuros, partículas atmosféricas como la arena, los microplásticos y las semillas de plantas. El aire es una mezcla gaseosa fluctuante y en constante

ABOLISH BIG TECH

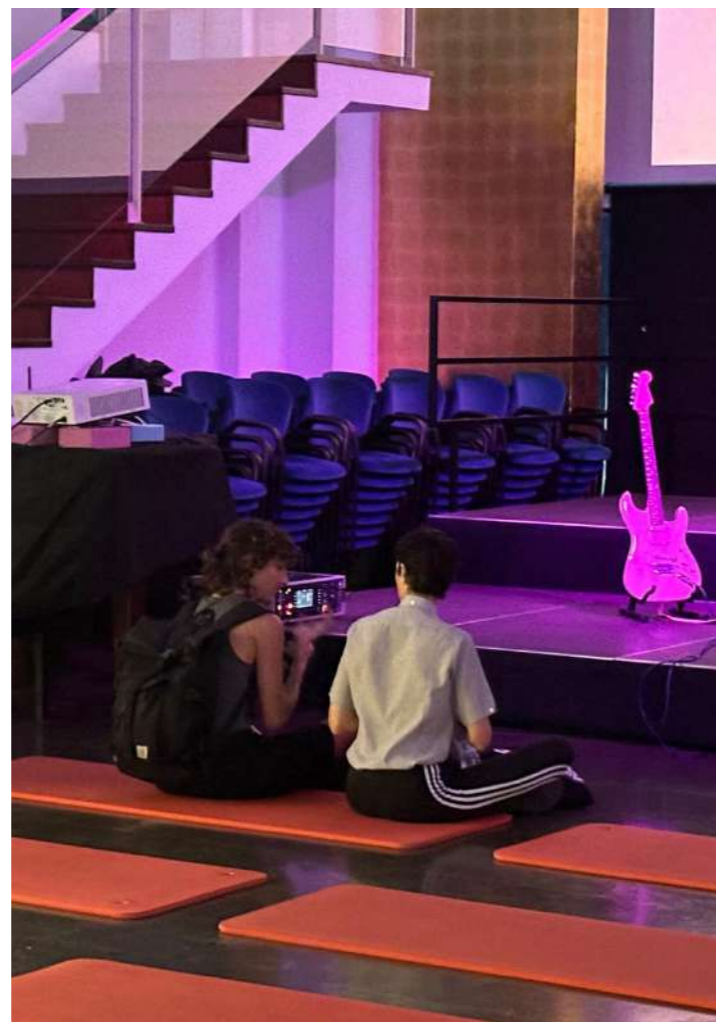
atendiendo
al más allá

El clima y la vida no son fenómenos de emergencia que requieren una línea. El clima y la vida están profundamente entrelazados, de modo que cada sistema depende del otro y se construye el otro. Las posibilidades de la vida futura residen en este entrelazado de fuerza. - James Lovelock, 2012

La historia de la robótica científica es sorprendente reciente. Surgió por primera vez en los mediados del siglo XIX con la invención de la

no era ver la Luna

ACTIVITATS COMPLEMENTÀRIES

Inauguració i performance de Helga Juárez, "Forgotten landscapes"
Dijous 5 de setembre a les 19h

ACTIVITATS COMPLEMENTÀRIES

Ruta guiada per observar el cel "Les estrelles sobre el barri"
Divendres 4 d'octubre a les 19.30h

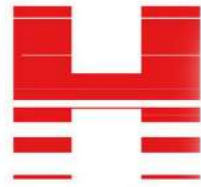
Contacontes "Mites del cel"
Dissabte 5 d'octubre a les 11h

ACTIVITATS COMPLEMENTÀRIES

Taller de meditació “Lenta estrella fugaç”
Dimecres 16 d'octubre a les 18.30h

Visites guiades amb escoles del districte
Dimecres 23 d'octubre

HAMACA

(des de 2005)

HAMACA és una associació sense ànim de lucre que té com a objectiu preservar, distribuir i donar a conèixer en l'àmbit estatal i internacional el vídeo realitzat en el context espanyol. En Hamaca vetllem per aquest patrimoni audiovisual i la seva transmissió pública.

L'arxiu es crea l'any 2005 i recopila des de llavors les produccions més representatives des dels anys 70. Actualment, comptem amb un catàleg de més d'un miler de títols d'artistes i realitzadores, que s'actualitza bianualment a través de la selecció d'un jurat format per professionals del vídeo i de les arts visuals.

Les produccions del catàleg es distribueixen en contextos culturals, educatius o de caràcter social, contribuint així a la posada en diàleg entre les obres videogràfiques i els entorns socials, i valorant al mitjà com una eina en la construcció dels imaginaris col·lectius.

Finalment, des d'HAMACA busquem generar un flux econòmic per als artistes, contribuir a la defensa d'una remuneració justa i a la professionalització de les pràctiques audiovisuals contemporànies en el nostre context.

ARTISTES PARTICIPANTS:

JARA ROCHA

(Castella, 1984)

Tendeix a trobar-se en tasques d'escriptura, remediació, edició, investigació-acció i comissariat in(ter)dependent. Treballa a través de les formes situades i complexes de distribució del tècnic amb una sensibilitat enebé, antifa i trans*feminista. Les seves àrees d'experimentació principals tenen a veure amb les condicions semioticomaterials de possibilitat per a unes tecnociències regeneratives i justes.

És membre associat de The Institute for Technology in the Public Interest. Amb Femke Snelting va publicar Volumetric Regimes: Material Cultures of Quantified Presence (Open Humanities Press, 2022). Desenvolupa la seva pràctica pedagògica a EINA, ESCAC i IVAM. Va ser fellow el 2022 a BAK amb la Cell for Digital Discomfort (junt amb Cristina Cochior i Karl Moubarak) i el 2023 a Hangar / La Virreina amb el projecte LaaS (Life as a Service). Viu a Barcelona, on el 2024 forma part de l'equip comissarial de La Capella i de [contra]panorama al MACBA (amb Nicolas Malevé). El seu programa Naturoculturas son disturbios s'emet erràticament des de la ràdio local Dublab.es.

HELGA JUÁREZ

(Sant Sebastià, 1982)

Música i artista visual. Va començar a estudiar piano i acordió als 6 anys, però aviat va deixar el conservatori per experimentar amb la música de manera autodidacta, tant amb els plats com amb la bateria i els sintetitzadors. Després de formar part de diferents iniciatives musicals de l'escena underground de Barcelona, el 2015 va decidir començar el seu propi projecte: hwaas.

Paral·lelament desenvolupa projectes de gràfica i audiovisuals des d'una perspectiva no narrativa, intuïtiva i amb una estètica abstracta. Ha presentat el seu treball a Pumarejo, MACBA, La Casa Encendida (She Makes Noise), Primavera Sound, Hangar.org i Centre d'Art Santa Mònica, entre altres. Actualment és responsable del programa de música El lago a Dublab.es.

LLUÍS ESCARTÍN

(Barcelona, 1966)

Fotògraf i cineasta. Per accident, va treballar amb Jonas Mekas a Nova York —i això el va portar a canviar la càmera de fotos per una càmera de vídeo. Des d'aleshores es dedica a viatjar per deserts, selves i altres llocs desolats. Els diversos moviments internacionals de la seva vida l'han portat a exercir diferents activitats càmera en mà: fundador d'Armadillo Producciones a Nova York, conservador de celluloides i fotografia a la selva tropical xiapaneca, reporter de la revolució zapatista o documentalista de la lluita tuareg.

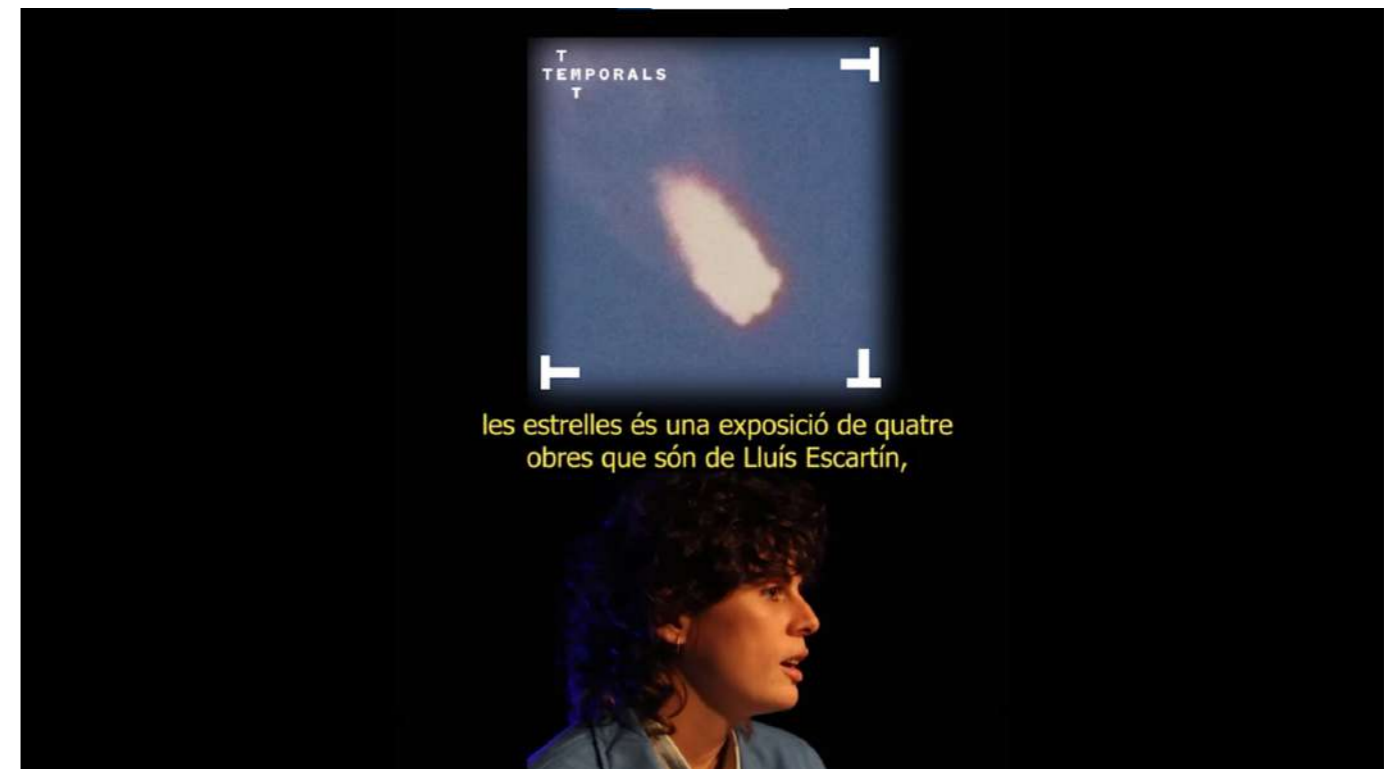
En totes les seves posicions se situa com un observador del món, inquiet i curiós per descobrir, sempre amb un compromís poètic. La seva obra és una composició sense partitura que trenca amb els formalismes de la videocreació local.

MARÍA MOLINA PEIRÓ

(Sevilla, 1979)

Artista audiovisual i cineasta espanyola amb seu a Amsterdam i Madrid. Va estudiar a la Universitat de Belles Arts de Sevilla i a la School of Visual Arts de Nova York i es va llicenciar cum laude en el màster de Cinema de l'Acadèmia de Cinema Neerlandesa. El seu treball se situa en la intersecció entre cinema, art i investigació. A la seva obra explora especialment les fronteres difuses entre el que és viu i no viu, el natural i l'artificial o la ciència i el misticisme.

Les seves obres s'han mostrat en multitud de museus, centres d'art i festivals de cinema, com la Washington National Gallery, el Museu del Louvre (París), la Haus der Kulturen der Welt (Berlín), el Festival de Cinema de Rotterdam, el Festival de Cinema de Londres, o l'Oberhausen Film Festival, entre molts altres. Més enllà de la seva pràctica artística, ha treballat com a professora al màster de Cinema de l'Acadèmia de Cinema Neerlandesa i com a comissària de cinema contemporani a l'Institut Cervantes d'Holanda.

ENTREVISTA

Podeu veure l'entrevista amb el col·lectiu HAMACA fent click [AQUÍ](#).

QUART TRIMESTRE
(Setembre - Desembre)

ARRUGAR, ESTRIPAR, TRITURAR...

Rosalina Sicart

del 31 d'octubre al 23 de novembre

Arts visuals

Seleccionada a la 'Convocatòria d'Exposicions 2024'

Anar a la biblioteca i fullejar un diccionari o una enciclopèdia com a medi d'accés al coneixement i esbrinar les nostres inquietuds respecte multitud de temes ha donat pas al gest de posar la mà dins la nostra butxaca i consultar el telèfon mòbil.

L'univers digital d'internet ha superat amb escreix les limitacions del format físic donada la seva capacitat gairebé infinita d'emmagatzematge, la portabilitat dels dispositius i la immediatesa de consulta. Davant d'aquesta realitat, centenars, milers de llibres de referència han anat viatjant des de les biblioteques domèstiques i públiques al contenidor blau, convertits en pur paper per reciclar.

Des de l'inici dels temps els humans han llegat dels uns als altres els coneixements assolits pels seus avantpassats. Aquest desig de transmissió ha anat prenent noves formes cada cop que una nova tecnologia s'ha imposat, fregant o fent mutar la precedent:

- Els primers diccionaris utilitzaven tauletes d'argila on s'hi escrivien llistats de paraules conformant columnes amb les seves traduccions d'una llengua a una altra, amb l'objectiu de facilitar la tasca als comerciants quan havien de comunicar-se amb individus que no parlaven la mateixa llengua.

- Durant segles el llibre manuscrit, i arrel de la invenció de l'impremta, el llibre imprès, ha estat el medi per excel·lència de transmissió d'informació.

- Les primeres enciclopèdies eren una recopilació de coneixements d'una persona erudita en un tema. Però al segle XVIII a causa de la Il·lustració, corrent filosòfic i de pensament que generalitza una actitud intel·lectual crítica radicada en la Raó, es fomenten els equips d'investigació entre individus experts en una mateixa àrea de coneixement.

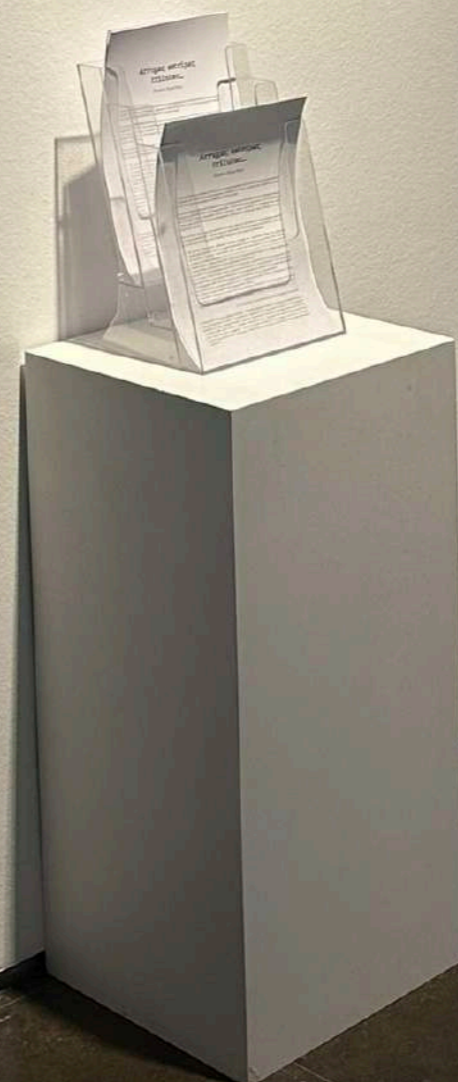
- Als anys noranta del segle passat l'univers digital de la web s'imposa introduint un canvi de format: el paper esdevindrà properament obsolet.

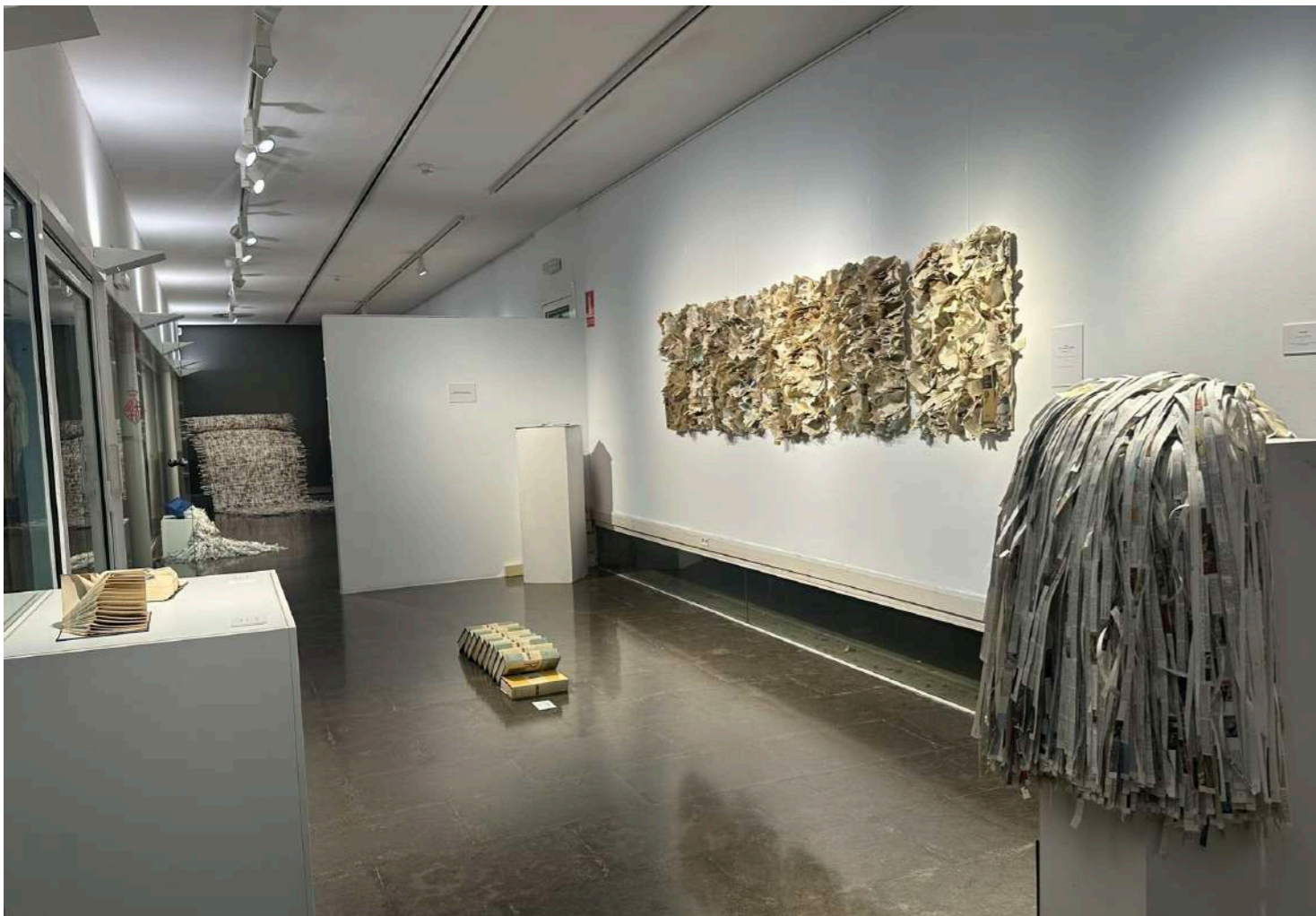
- A l'any 2006 s'activa a Europa l'enciclopèdia lliure Wikipedia la qual suposa un canvi de paradigma respecte l'autoria: obre la possibilitat d'aportar contingut de manera lliure i oberta des de qualsevol lloc del globus terraqüi. La transmissió, d'una manera o altra, segueix el seu camí.

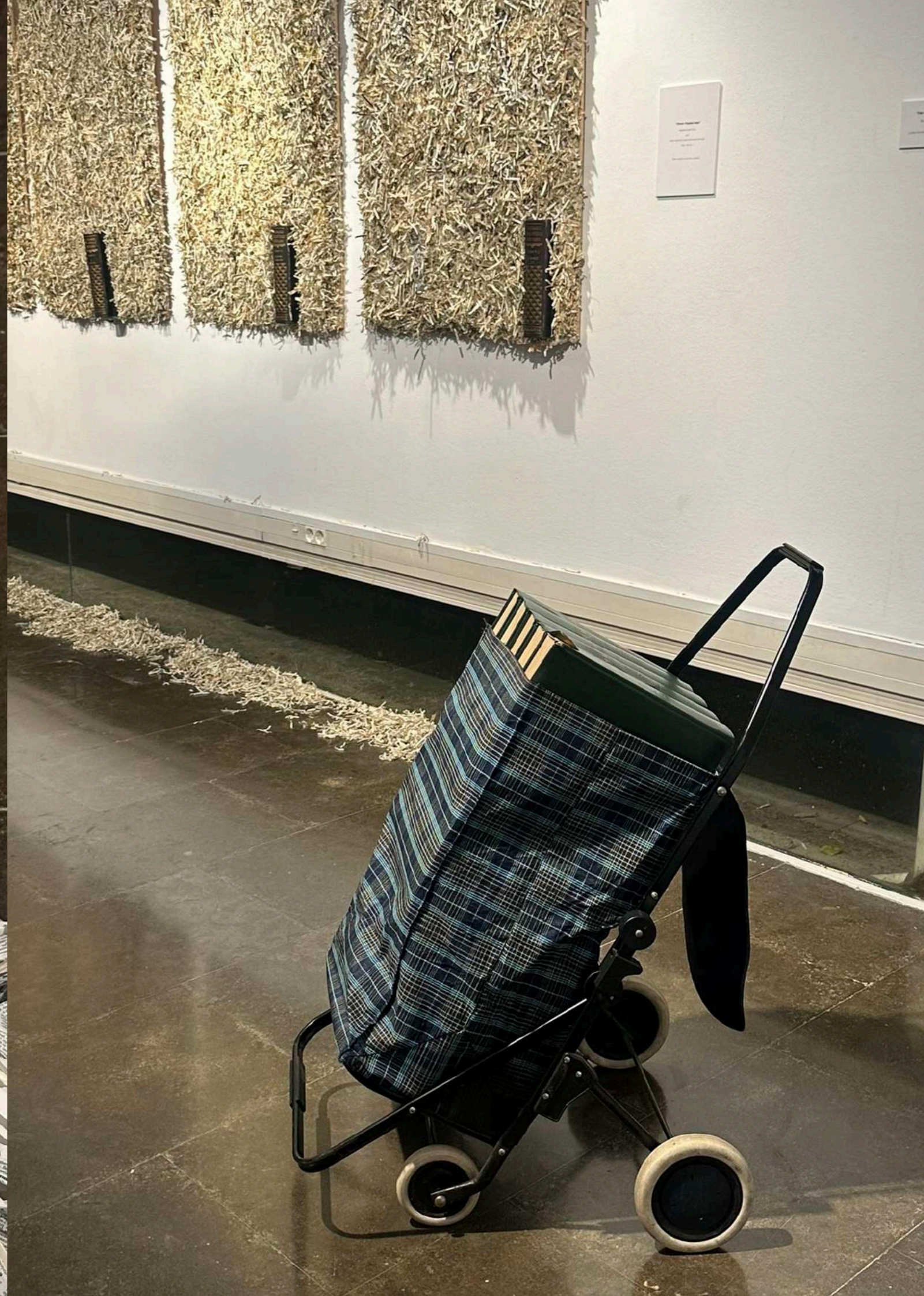
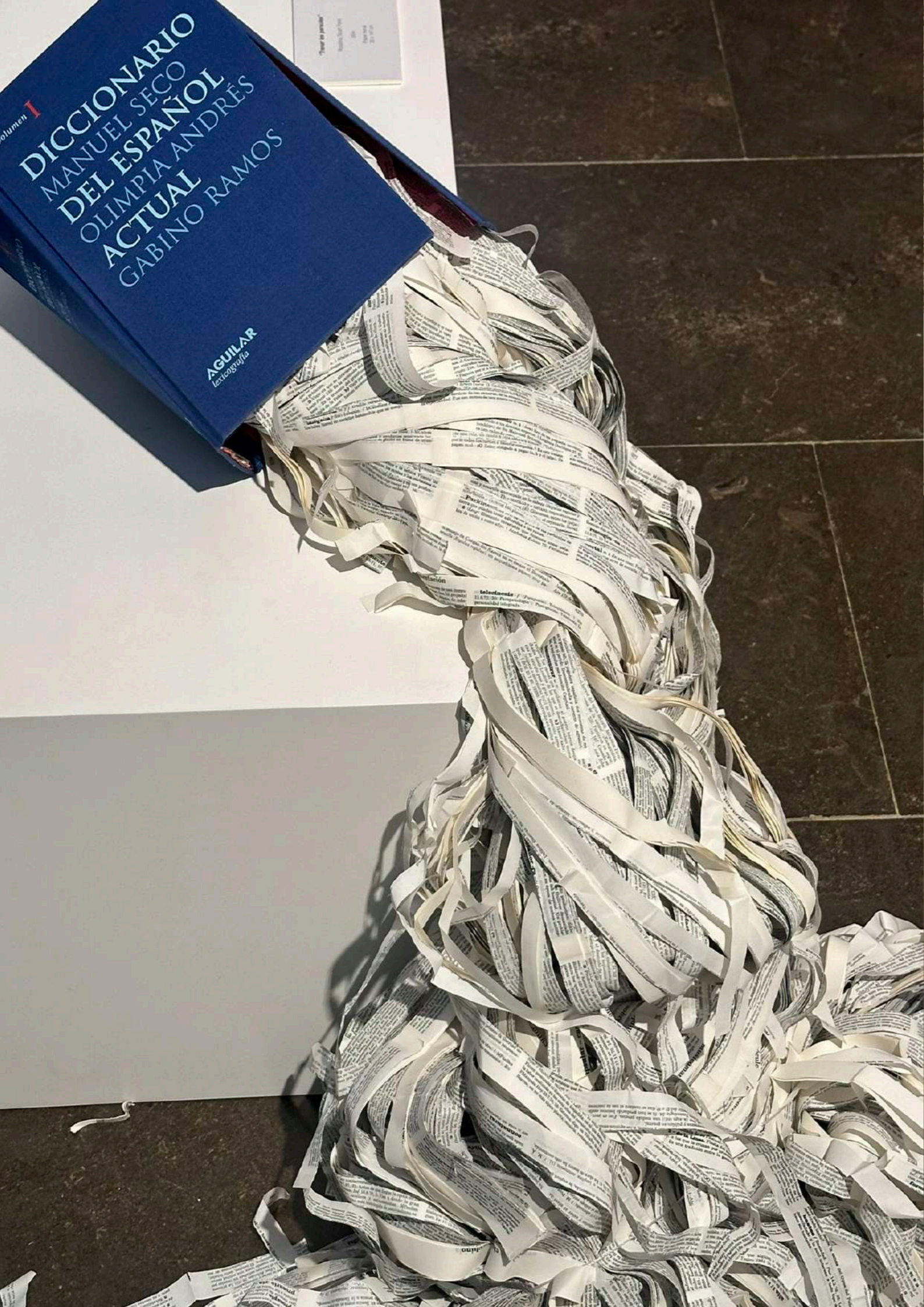
A l'exposició "Arrugar, estripar, triturar", Rosalina Sicart es dedica a donar una segona vida a aquests materials en desús, treballant-los, revalorant-los i exposant-los a partir de tres accions centrals: arrugar, estripar i triturar. Aquestes li permeten transformar aquests llibres de consulta en obres amb valor artístic i simbòlic, donant-los vida i generant les representacions formals que cada objecte li suggereix. L'artista beu de formats com el *collage*, l'escultura, el *ready-made* o la poesia visual, endinsant l'espectador en un món de formes conformades per paper i paraules.

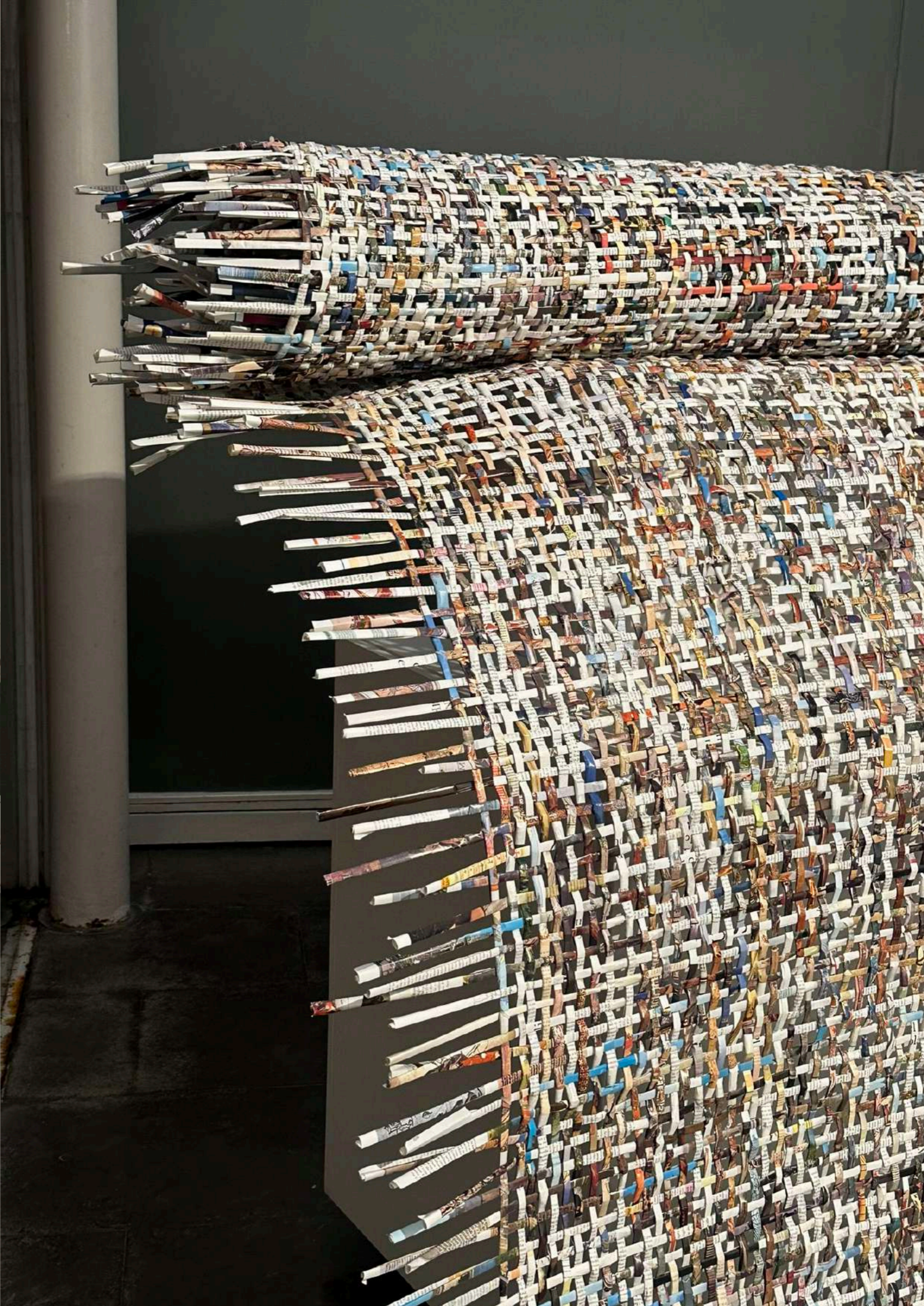
Arrugar, estripar, triturar...

Rosalina Sicart Pons

Thomas Luff
La Casa Enciclopèdica Larousse
Barcelona, 2012
1000 pàgines
9788420341111

ACTIVITATS COMPLEMENTÀRIES

Acció d'art "Arrenca, guixa, dibuixa"
Dijous 21 de novembre a les 18h

ROSALINA SICART

(Barcelona, 1950)

Rosalina Sicart Pons és artista visual i en la seva obra es dedica a atorgar valor artístic i simbòlic a objectes propers que formen part de la nostra vida quotidiana com paraules, dibuixos, llibres o puntes de coixí o ganxet.

La transmissió, tasca humana per excel·lència, és una temàtica recurrent en la seva pràctica artística. És per aquest motiu que gran part de la seva obra pren diccionaris i enciclopèdies físiques com a material base per a generar peces artístiques que li permeten reflexionar sobre com aquests suports han perdut la seva funció de transmissió a causa del canvi del paper al format digital. L'artista investiga diverses referències culturals i històriques amb l'objectiu d'explorar els efectes que aquest canvi de format ha produït en la nostra societat, influenciant l'evocació dels records en l'experiència que tenim quan ens relacionem amb aquests llibres de consulta.

Rosalina Sicart Pons va estudiar esmalts al foc, pintura i escultura a l'Escola Massana i va ser membre del Cercle Artístic de Sant Lluc. Posteriorment, es va llicenciar en Pedagogia i es va formar en Psicoanàlisi, exercint aquestes tasques professionals durant un llarg temps de la seva trajectòria professional. Actualment, reprèn la seva carrera artística: és membre de la PAAC i ha participat en diverses exposicions individuals i col·lectives com "Ortografias" (2021) a Chiquita Room, "Equivalències" (2024) a Lab-Art o "Doblegar, estripar, empaquetar... altres vides del paper" (2024) a la Biblioteca Sofia Barat. També ha presentat el llibre d'artista "LAPSE" (2022) a l'Artslibris de Barcelona i ha estat escollida a la Convocatòria d'Exposicions 2023 del C.C. Pere Pruna, on presenta la seva exposició individual "Arrugar, estripar, triturar..." a la tardor de 2024.

CONVERSES

Podeu veure l'entrevista amb l'artista Rosalina Sicart fent click [AQUÍ](#).

QUART TRIMESTRE
(Setembre - Desembre)

PINZELADES D'ART

Exposició col·lectiva de la Gent Gran del Dte.

del 31 de novembre al 23 de desembre

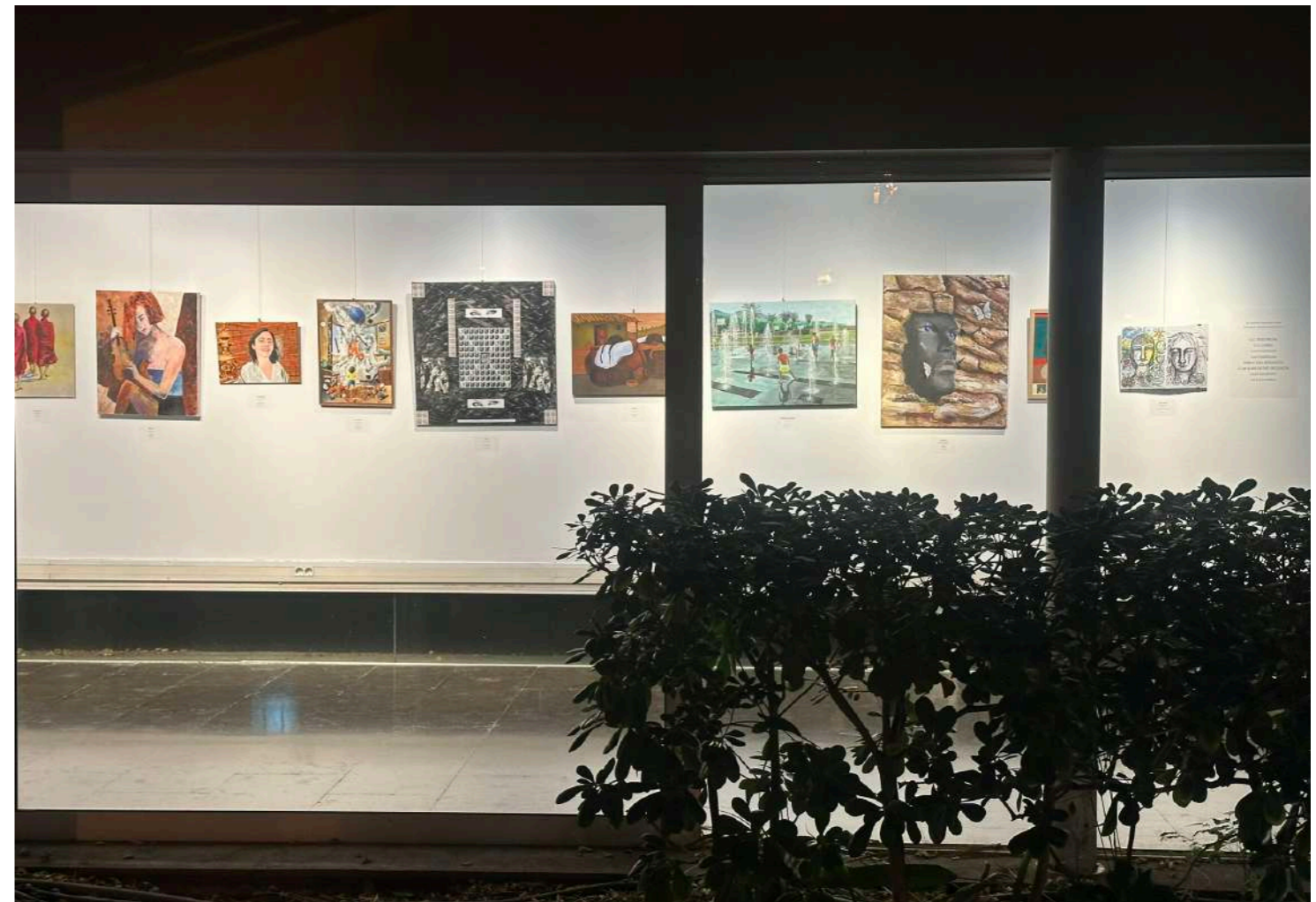
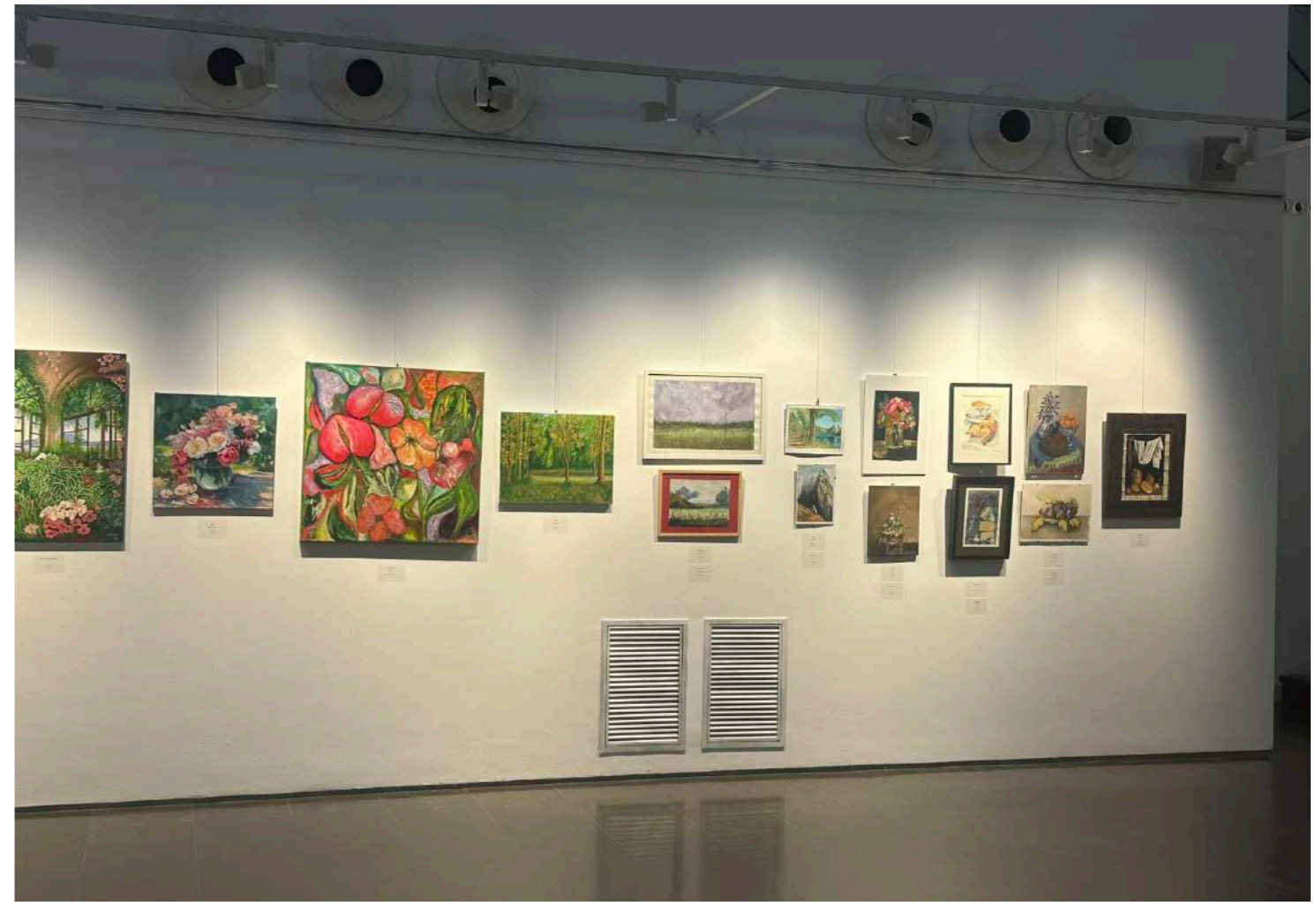
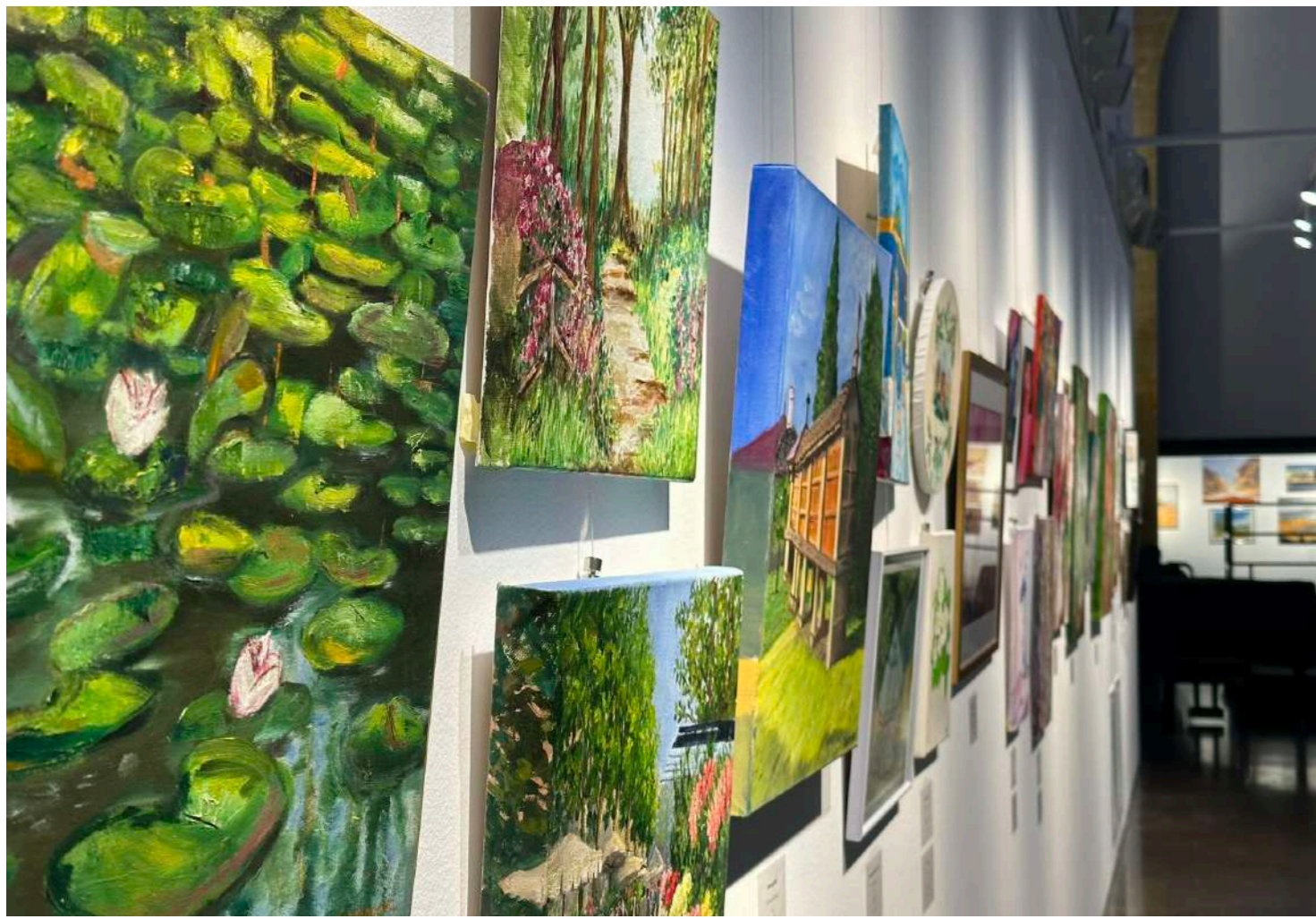
Pintura

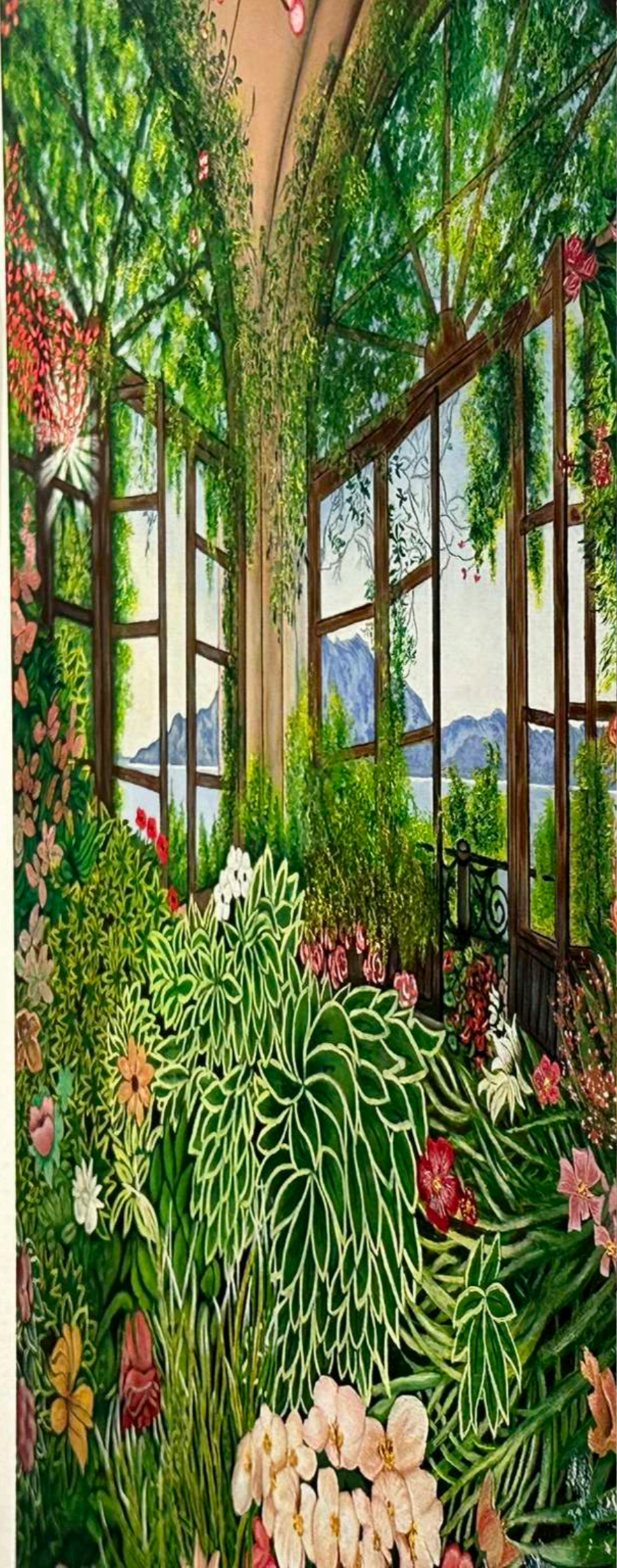
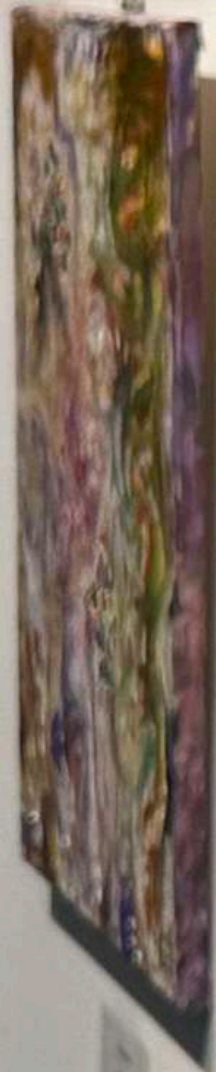
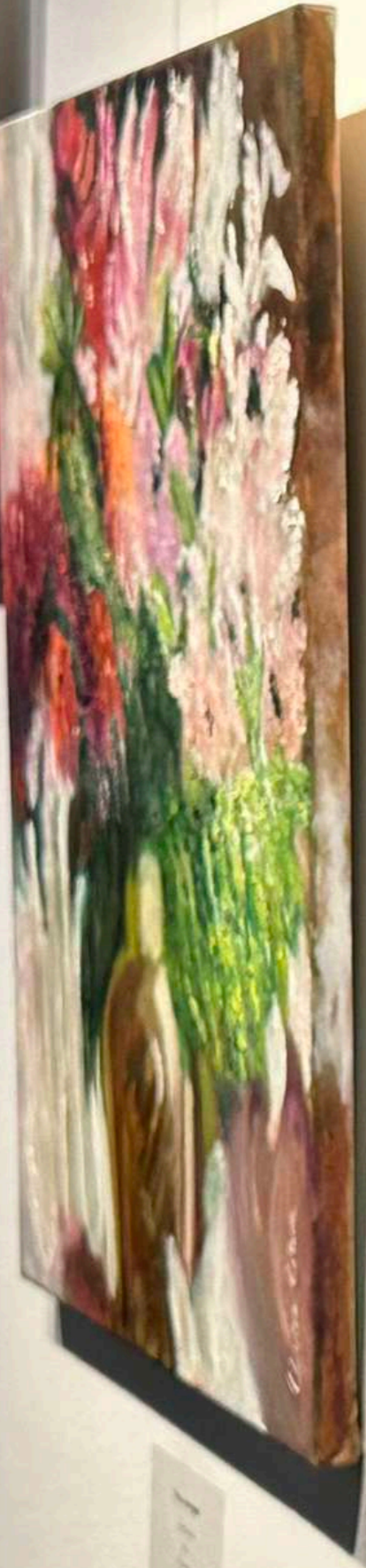
En col·laboració amb els tallers de pintura per a gent gran del districte

Com cada any, i des de fa 24, l'alumnat dels tallers de pintura dels casals de gent gran del districte ens mostra les seves creacions durant el mes de desembre.

Es tracta d'una gran exposició col·lectiva que es caracteritza per la multiplicitat de formats, temàtiques, estils i tècniques que es poden observar en les obres que omplen les nostres sales.

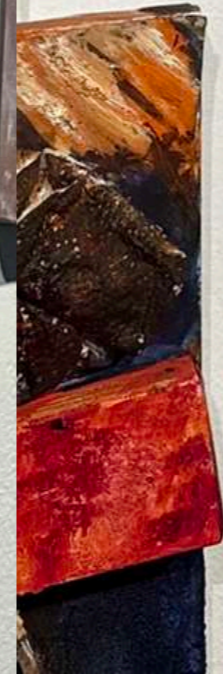

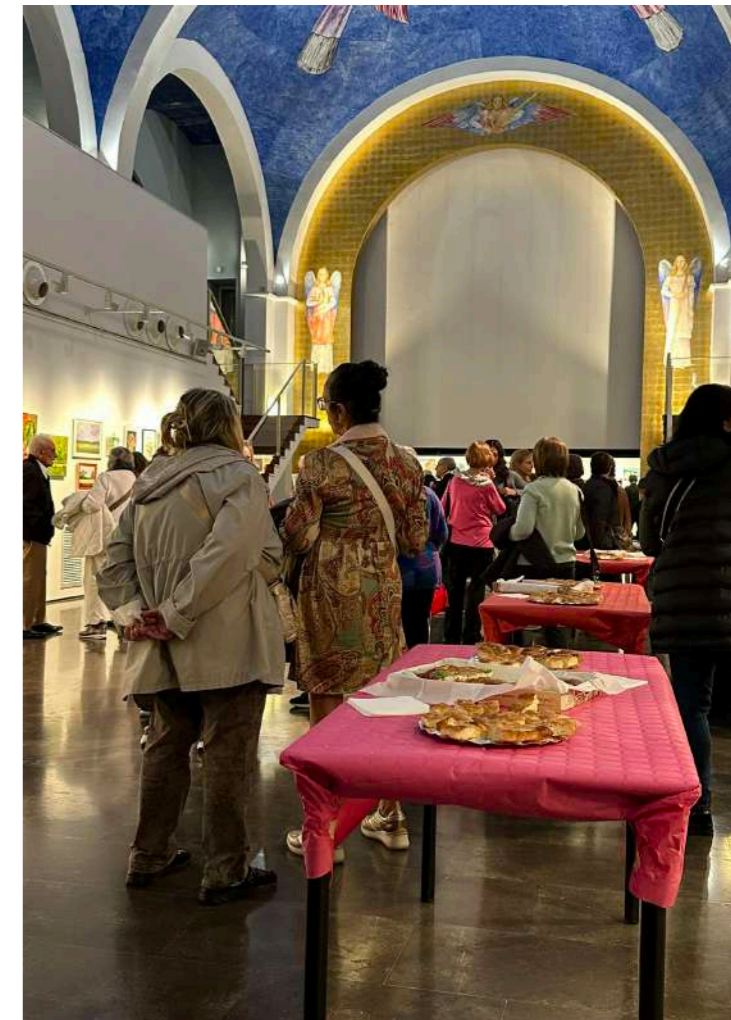
"Sense titor"
Lila Garbayo

"Sense titor"
Lila Garbayo

"Sense titor"
Lila Garbayo

"Panes"
Pedro José Martínez
2007
Oil sobre tela
38x29 cm
ESPAÑA BARCELONA

ACTIVITATS COMPLEMENTÀRIES

Inauguració i concert dels alumnes de Can Ponsic
Dijous 28 de novembre a les 18h

Per a més informació sobre les nostres exposicions i la nostra convocatòria oberta pots consultar el nostre [web](#) o subscriure't al nostre [butlletí](#).

